

శ్రీరస్తు.

'నీలాసుందరీపరిణయము

కూచినుంచి తిమ్మకవి ప్రణీతము.



చెన్నపురి:

వావిళ్ల రామస్వామిశాస్త్రులు అండ్ సన్స్ వారిచే.

బ్రకటితము.

1939

All Rights Reserved.

శ్రీ రస్తు.

నీలాసుందరీపరిణయము

పీఠిక.



◀◀ ఇష్టదేవతాది ప్రార్థనము. ▶▶

అకుఁ దానకం బగుచుఁ
 జెన్నలరా రెడు వెండికొండపై
 మేలిక దానిదాల్ హాయిలు
 మీఱెడుజాబిలితాలమేడలో
 వేలుపుఱేడు సల్వయును
 వెన్నుఁడు గొల్వఁగ మంచుగొండ రా
 చూలిని గూడి వేడుకలఁ
 జొక్కెడులేనెలతాల్పుఁ గొల్పెదన్. 1

సీ. అలగు వెంగడిమిత్తోటల నాడుపూఁబోడి
 పూపవెన్నెలఱేనిఁ బూనుచాన
 కోరి యేనుఁగుమోముఁగొడుకుఁ గాంచినతల్లి
 చిలువతాలుపు వేల్పువలపుటింతి
 తెలిబొబ్బమెకపుమేల్లేజి నెక్కెడిదంట
 చెడుగురక్కసిమూఁకఁ జిదుముదిట్ట
 తోలుపల్కుగిల్కుటం దెలుగలయెలనాఁగ
 యెల్ల మేల్లెంకియై యెసఁగుచామ

తే. యొగరఁ దెఱగంటి తేఱవలయుడిగములకు
 నడరి యుడివోనిబలుసిరులిడెడునట్టి
 గట్టుదొరపట్టి యెనలేనికనికరమునఁ
 బొదలుచును మమ్ము ననయంబుఁ బ్రోచుఁగాత. 2

సీ. కొఱమాలి విసమిడ్డకఱకురక్కసిఁ జెండి
 పఱపుమీఱెడుబండి విఱుగఁ ద్రొక్కి
 వెఱుగొప్ప వ్రేతల మొఱుగి వెన్నలు మెక్కి
 తఱి సూచి మద్దులు వెఱికివైచి
 యఱచేతఁ గొండఁ జూపఱు వొగడఁగఁ బూని
 నెరి గిబ్బితోలువేల్పు. మురియడంచి
 చిఱుతపాయపుగొల్ల తేఱవల వలపించి
 మఱవక పసులఁ బల్లఱును గాచి

తే. వెఱవెఱుంగక మడుపున నుఱికి కడిమి
 మెఱయఁ డక్కరివినదారి బిఱుసుఁదఱిమి
 మఱియుఁ బే రగుతులువల నుఱుముసేసి
 వఱుకఱివేల్పు నెదనెంతు గుఱిదలిర్పు. 3

ఉ. కమ్మనితెమ్మదెమ్మెరలు గ్రమ్మగ ని మ్మగుతమ్మిమేడలోఁ
 దుమ్మెదకొమ్మ లెమ్మెలను దూకొని నీటుగఁ బాటఁ బాడఁ
 గాఁ, గొమ్మని పూవుఁదేనియలఁ గూరిమి నామెత లిచ్చి నిచ్చ
 లుక, నెమ్మది నుండుపాల్కడలి నెయ్యపుఁగూఁతురు మమ్ముఁ
 ప్రోచుతన్. 4

క. తద్దయఁ బొగడెద వేలుపుఁ
 బెద్ద యనక జగము లెల్లఁ బెంచుచుఁ బల్కుక

ముద్దియతో నెఱతామర

గద్దియఁ గొలువుండునల్తాగంబుల ప్రోడన్. 5

చ. బలుతెలివులువారువము బంగరువీణెయు మిన్నుటందెలుం
జిలుకతుటారిబోటియును జిందపువన్ని యమేనుఁ బొత్తముం
జెలువపుఁదెల్లదమ్మినిరిసింగపుగద్దెయుఁ గల్లి యొప్పు న
ప్పలుకులచాస జానలరుపల్కు లొసంకెడుఁగాత నిచ్చులున్.

ఉ. మ్రొక్కు లొనర్తుఁ గేలుగవ మోడిచి చొక్కపుఁగొక్కు
జక్కిపై, నెక్కెడుబల్వజేరునకు నిమ్మగ నమ్మినవారిమేల్పు
నుల్, చక్కఁగఁ జేయుదేవరకుఁ జక్కెర కొబ్బెరపండు
లుండ్రముల్, మెక్కెడుపాఠజం దెములమేటికి బత్తిని మాటి
మాటికిన్. 7

అ. పుట్టఁ బుట్టినట్టిగిట్టయు దీవిని
బొడమినట్టిపున్నెములగనియును
మొదలుగాఁగఁ గబ్బములు వేల్పుబాసను
గూర్చినట్టివారిఁ గోరి తలఁతు. 8

ఉ. మున్ను దెనుంగుఁగబ్బములు ముజ్జగముల్ వొగడంగఁ
గూర్చి వే, రెన్నికఁగన్న బల్లిదుల నిమ్మగుడెదపుఁదమ్మిలోప
లం, బన్నుగ నిల్పి నిచ్చులును బాయక కూరిమితోఁ దలం
చెడఁ, నన్నయభట్టుఁ దక్కనను నాచనసోముని నెఱ్రైగ్గ
డన్. 9

క. ఎదఁ గుదు రగుబత్తిని గొ
ల్పెదఁ బలుపుట్టువులఁ గూరిచినదోసంబుల్

చిదుమంగా వేడుకపె

ల్లిద మొదవెడు దెందులూరిలింగయగురునిన్.

10

- ఆ. అనుచు నెల్లవేల్పులను గొల్చి మును కబ్బు
ములను గన్న గాళకులను దలచి
గురుని బత్తి నెంచి కోరి యచ్చతెనుంగుఁ
గబ్బుమే నొసర్పఁ గడఁగుతఱిని.

11

❀ కవిస్వప్నవృత్తాంతము. ❀

- సీ. ఏవేల్పు గుదెతాల్పుతీచంచమోముల
తులువల బలుక్రొవ్వు దొలఁగ మీఱె
నేసామి సామేన నేప్రాద్ధు వలిగట్టు
దొరపట్టి నర్కిలితోడఁ బూనె
నేఱేడు పనిమీఱి నీరేడుజగములఁ
బ్రోడఁగై యనయంబుఁ బ్రోవ నోపె
నేరాయఁ డెఱినిగారాఘటూడెంపు
జడదారులకు ముత్తి వడి నొసంగె

- తే మన్ను గేస్తుఁడు నగ్గియు మిన్ను నీరుఁ
బ్రొద్దు నెల గాడ్పు లెవ్వనిరూపులయ్యె
నట్టి తెలిగట్టుమన్నిప ట్టై నదిట్ట
యొరపు రాణింపఁ గలలోన నొక్కనాఁడు.

12

- సీ. పసిడిండిమెకపురక్కసితోలు మొలఁ జుట్టి
కేల ముమ్మొనవాలు గీలుకొలిపి
చిన్న వెన్నెలఱేని సీకపువ్వుగాఁ బూని
పెనుచంక నొకజింకపిల్ల నిఱికి

జడలలోఁ దెలిసీటిచద లేటిజా ల్లాఁటి
 జానొంద వెలిబూది మేన నలఁది
 తోఁరంపుఁజిల్వరాతోడవు లిమ్ముగఁ దాల్చి
 యెదఁ బున్కసరములు కుదురుపఱచి

తే. మోముఁదమ్మిని జిఱునవ్వు మొలకలెత్త
 గుబ్బులులఁతేనిగారాపుఁగూఁతుతోడ
 నుక్కుమిగిలినబలుగిబ్బుజక్కినెక్కి
 కొమరుదళుకొత్త మ్రొలఁ గన్తోనఁగనయ్యె. 13

క. అటువలెఁ గనఁబడి యెద మి
 క్కుట మగునక్కటిక మొదవ గుబ్బులిదొరయి
 ల్లటపల్లుఁడు ననుఁ గన్తోని
 దిటముగ నపు డిట్టు లనుచుఁ దెలియం బలికెన్. 14

సీ. నీతండ్రి గంగన నిచ్చనిచ్చలు మమ్ముఁ
 బూజించె నపరంజివులచేత
 నీతల్లి లచ్చమ నే సంతసిలఁగ నో
 ములు నోఁచెఁ బుడమివేల్పులకు నెల్ల
 నీపినతండ్రు లెన్నికలు గాంచిరి జగ్గ
 నయు సింగనయు నర్చనయును మిగిలి
 నీతమ్ము లెలమి నొందించిరి మమ్ము సిం
 గనయు సూరనయు జగ్గనయుఁ జెలఁగి

తే. నీయనుఁగురాణి బుచ్చమ నెలఁతలెల్ల
 మేలనఁ దనరై గట్టురాచూలిఁ గొలిచి
 మానికంబవు గద కూచిమంచికొలము
 నం దరయఁ దిప్పుకవిరాయ యలర నీవు. 15

మ. మును కబ్బంబుల నెల్లఁ జెప్పి యెలమిం బొల్పొందుచున్
 నాకు నప్పనముల్ చేసిన ప్రోడ వీవిపుడు గూర్పం బూసు
 నీయచ్చపుం, దెనుఁగుంగబ్బము నిమ్ము నిచ్చలపుబత్తిన్తుత్తి
 యున్ బుత్తియున్, నెన రొప్ప న్నమకూర్పు చెప్పుడును నే
 నీయొద్దనే యుండెదన్. 16

క. అని నుడువుచు నద్దేవర
 కను మొఱగిన నపుడు మేలుకాంచి యెదను బా
 యనివేడ్క లొదవ నతనికి
 బని యొనరఁగ మ్రొక్కు లొసఁగి బత్తి దలిగ్పన్. 17

— ❁ ప ష ష్య ం త ము లు. ❁ —

క. లిబ్బులదొర చెలికానికి
 గుబ్బలియెకిమీనియనుఁగుఁగూఁతుమగనికీ
 బెబ్బులిరేఁద్రిమ్మరితో
 ల్పిబ్బినతమిఁ గప్పకొన్న బలువేల్పునకున్. 18

క. చుఱుకు గలయొక్కకోలను
 గుఱిగాఁ దిగ ప్రోళ్లు నేలఁ గూలిచి కడిమిన్
 మెఱయుచు జేజేగములకు
 దఱుఁగనిమే లిడినగిబ్బత త్తడినొంకన్. 19

క. తలఁచునిరాబారులచి
 క్కులు దొలఁగఁగఁజేసి మచుచు గొనములగ నికిం
 దులువతోలువేల్పుఁగూటువ
 బలితపుఁబెన్తోగులుఁజాలుఁబయ్యరకుఁ దగన్. 20

క. నెలతాలఁ బోలునిద్దపు
 దెలిడాలలమేనిమేటిదేవర కెప్పుడుం

గొలిచినబంటులకోర్కూలు

పాలుపొదవఁగఁ బిదుకు వేలుపున్నాదవునకున్.

21

క. పితరదొర కేటత్రాటన్

జతనంబునఁ దివియ మిగుల జడుపున నెదలో

వెత కుడుచుతపసిబిడ్డని

బ్రతికించి యసంబుగన్న బల్లిదున కొగిన్.

22

తే. అప్పనంబుగ నెలమితో నచ్చతెనుఁగు

బాసచే నిప్పు డేనానర్పఁగఁ దొడఁగిన

నీల యనువేరఁ దేజున నివ్వటిల్లు

నింతిపెండిలికతతెఱఁ గెట్టు లనిన.

23



ప్రథమాశ్వాసము



కథాప్రస్తావన.

క. మును నైమిశ మనునడవిని
 మొనసి నిరాబారిసింగములు పెక్కుకతల్
 వినుచుండి రోమహర్షణు
 ననుఁగుంగొడుకునకు నిట్టు లనిరింపొదవన్. 24

క. జడదారిరాయ మాకుం
 గడునెలమిగ లచ్చిమగనికత యొక్కటి యే
 ర్పడఁ దెల్పు మనుచు వేడినఁ
 దొడరి యతం డపుడు వారితో నిట్లనియెన్. 25.

—ॐ మిథిలవర్ణనము. ॐ—

తే. వినుఁడు బల్లిదులార మీవీను లలర
 నిచ్చలంబుగఁ దెల్పెద దచ్చికడల
 నెన్నఁదగి వన్నియలకెల్లనిక్క యగుచుఁ
 బుడమిలోపల మిథిలనాఁ బ్రోలు వెలయు. 26.

సీ. వెలలేనివలుఁడకొన్నె లతాలమాడువు
 ల్దట్టంపుఁదరఁగ మొత్తములు గాఁగ
 రంగుబంగరువు మెఱుంగుటరంగులు
 నిద్దంపుటిసుకతిన్నియలు గాఁగఁ

గులుకుఁబాయపురాచతలిరాకుఁబోఁడులు
 పగడంపుఁదీవజొంపములు గాఁగ
 మేటిపల్లొమ్ముల మెకపురాతుటుములు
 లలితంపుఁబఱపుగుబ్బలులు గాఁగ

తే. పన్నియలుమీఱి చెలునారువారువములు
 కొమరుదళుకొత్తు బలుమానికములుగాఁగఁ
 బొంకముగ నెల్లసిరులకుఁ డెంకి యగుచుఁ
 బాలమున్నీటిపగిది నాప్రోలు దనరు.

27

ఉ. పున్నమచందురుం దెగడుపొంకపుమోములరాచకన్నియల్
 గ్రొన్నెలతాలమేలిపనికొప్రపుమేడలనాటలాడనా
 యన్నులకుల్కు లేసగవు లచ్చమవెన్నెలలంచుఁ ద్రిమ్మరుకొ
 వెన్నెలపుల్లమొత్తములు వేడుకనబ్బలువీటమాటికిన్. 28

చ. మినుకుఁగడానిబంగరుపుమేడలసోరణగండ్లవెంట రేల్
 చనియెడిరిక్కమొత్తమును జక్కఁగఁ జూచి మెఱుంగుఁ
 బోఁడు లిచ్చను బిడికిళ్లఁ బట్టి యవి జాఱి చనం దమగోళ్లు
 చుక్కలం,చును నెడ నిల్చి చే వదలి చూచుచు నుబ్బర
 పోదు రందులన్.

29

చ. పగడపుఁగంబముల్ నిలిపి పన్నినముత్రైపుఁజప్పరంబులకొ
 నిగనిగలాడు కుందసపునిద్దపుగోడలనాఁడైమైనము
 త్తిగరతనంపుజిల్లుఁబనితిన్నియలుకొ బలుదమ్మికెంపుతొ
 జిగితలుపుల్లడు నైఱయుఁ జెన్ను దలిర్పఁగఁ బ్రోల నెల్లెడన్.

తే. ఇగురుఁబోండ్ల కగడ్డలో నీదుచిలున
 చెలువలిడుతమ్మికెంపులుఁ జెలఁగి కోట

- కొమ్మలం దాడు తెఱగంటికొమ్మ లిడెడు
వేల్పువొరమానికములు నవ్వీటఁ దనరు. 31
- తే. ప్రోలిపల్లోటకొమ్మలఁ బులుఁగుతాలు
గఱికయని డాసి చెంతఁ జెక్కడపుసింగ
ములను గన్గొని నడుచక్కి బోవ వెఱచి
ప్రాద్దుతేజీలు బలువడిఁ బోవుఁ గడల. 32
- క. పన్నుగ నందలియేనుఁగు
గున్నలపై మావటీండ్లు కోరిక లడరఱ
మిన్నేటిపసిఁడితామర
క్రొన్ననలను వన్నెమీఱఁ గోయుదు రెపుడున్. 33
- తే. పొడుపుమలనుండి పడమటికడలికరుగఁ
బవలునలుజాములునుబట్టుఁ దొవలసూడు
తత్తడుల కని మాటలో దచ్చికడలఁ
బఱచి క్రమ్మలు నచటిబాబాతుటుములు. 34
- క. నలు మొగములఁ దా నాలుగు
తొలుపలుకును సదువు శేమి దొడ్డని నలువం
బలికి కలచదువు లెల్లను
బలుకుదు రొక్కొక్కనోరఁ బాలులు వీటన్. 35
- చ. కలన నెదిరెప్పనేనిఁ దిగకన్నులవేలుపు నైన మార్కొనం
దలఁపుదు రెద్ది వేడిన నెదం గని మానక జన్నిగట్టుఁ బె
ద్దలకును బేదసాదులకుఁ దద్దయు నిత్తురు ప్రోల నెప్పుడుం
బొలుపు దలిర్ప రేవెలుఁగు ప్రాద్దుకొలంబులరాచసింగముల్.
- ఆ. తోలుదాల్చుననుఁగు తొమ్మిదిపాఁతఱల్
రొక్క మున్న దనుచు నిక్కుఁగాని

లెక్క కెక్కుడైన రొక్కంబు దఱుగని
కొలుచు గలదు ప్రోలికోమటులకు.

37

తరలము.—

మొలకు దెల్లనిబట్ట లేకయు ముచ్చటం గలు ద్రావుచుం
బొలము దున్నగ నోడి నాగలి పూని త్రిమ్మగు నంచు ని
చ్చలును బల్కుచు నుండు రాకఱిసామియన్నను దట్టపుం
గలుముల న్వెలుగొంది యచ్చటికాఁపుఁబెద్దలు తద్దయున్.

చ. కులుకుమిటారిగుబ్బలును గ్రొమ్ముడులు స్ఫిగికొనులుం బిఱుం
దులు గవలంగఁ జిల్కలను దోలునెపంబున నెల్లలెత్తి గా
జులు గలుగల్గనం జుఱుకుఁజూపులఁచే దెరునర్ల డెందముల్
గలఁపుదు రందులం బొలముకాపరి కాఁపుఁడుటారిక త్రియల్.

చ. పగడపుఁదీగలో తళుకుబంగరుబొమ్మలొ క్రొమ్మెఱుంఁగులో
తొగఁచెలితున్నలో మరునితూపులొ బలోరతసంఘదేటలో
సొగసులదీవులొ యనుచుఁ జూపఱు లువ్విళులూర నందు
లం, బొగడికఁ జెంది యందములఁ బొల్తురు నీటుగ నాటఁచేడి
యల్.

40.

—ॐ ధర్మఁడనుఱేసి వర్ణనము. ॐ—

క. ఆవ్వీ డేలు న్నేలని
దప్పులదొర లెన్న మిగుల ధర్మఁడు దనతోఁ
జివ్వకు నెదురై నిలిచిన
మువ్వురు వేలుపుల నైన మొనసి కలంచున్.

41

సీ. వెడవింటిబలుదంటఁ బొడసూపఁగా నీక
తోలుదాలుపు నొక్కమూల కనిచి

తొలు మొగల్తుటుముల దూదియ ట్లవియించి
 కలువలచెలికాని వెలి యొనర్చి
 గాలిమేతరిత్రేనిఁ గాలూనఁ గా నీక
 కడలి నెల్లప్పుడు నడలఁజేసి
 వెడఁదమోముమెకంబు నడవుల డాఁగించి
 గట్టులయెకిమీనిఁ గడకుఁ ద్రోచి
 తే. చక్కఁదనమున వాసిని జాగమునను
 జిగిని మాటలలోఁతున మగతనమున
 నిచ్చలంబునఁ గడలఁదా నెచ్చుగాంచి
 పొగడికలఁ జెందునెప్పుడు నప్పుడమి త్రోడు.

42

సీ. ఎనలేనిమగఁటిమి నెసఁగువాఁ డగుటకుఁ
 బొంచుండి కోఁతిని ద్రుంచఁడేని
 కోర్కులెల్లను సమకూర్చువాఁ డగుట కుగా
 రక చుప్పనాక మరల్పఁడేని
 కనికరంబుల కెల్ల నునికిప ట్టగుటకుఁ
 బొలదిండ్లఁ బొలియింపఁ దలఁపఁడేని
 యుడివోనికలుముల నడరు చుండుటకుఁ గా
 ఆడవుల దుంపలు గుడువఁడేని

తే. బంతితేరులపంటవలంతితేని
 కొడుకు దొర యగు నతనికిఁ గడిమి నీగిఁ
 గనికరంబున సిరి నంచుఁ గడఁగి పెద్ద
 లెన్న నారాచజాబిలి చెన్నుమీలు.

43

క. పిఱికితనంబును జలమును
 గొఱిగొఱి యీలేనిగొనము గుఱి దప్పుటయుం

దుఱుతును బిగియును గల్లయు
నెఱుగఁగఁ డతం డించుకయిన నెల్లెడలందున్.

44

సీ. జగడంపుటో రెంపుజడదారికడకేఁగి
చదలేటితెలిసీట జలకమాడి
తెఱగంటిదొరయింటితెలిమ్రాఁకు లెగఁబ్రాఁకి
వలనొప్పఁ దెలిదీవి కెలనమెలఁగి
పలుచందములఁ జందములఁ గ్రిందుపడఁజేసి
నెలతొల్పుబలువేల్పుచెలువు నవ్వి
చలమాని యలయేనుఁగులసూడు దిగనాడి
మగతొలజిగినెలఁ దగుచుఁ దెగడి

తే. ముత్తియంబుల నురువుల మొల్లవిరుల
మంచుసోనలఁ జొక్కల నంచగముల
నెంచి కొంచక తనయసం బెల్లకడల
వెలుఁగ వెలుఁగొందు నారాచవేల్పుతేఁడు.

45

క. వెంగలియుఁ బిఱికివాఁడును
దొంగయుఁ గొండ్డిఁడుఁ బేద తులువయు ననికీఁ
లొంగినవాఁడును లేఁ డర
యంగా మందునకు నైన నద్దొరపుడమిన్.

46

◀ కుంభకుఁ డనుగొల్లదొరకక. ▶

క. ఆరామానిక మెప్పుడు
గారవమునఁ బెనుప నందుఁ గదలనిసిరులం
గేరుచుఁ గుంభకుఁ డనియెడి
వేరిటిగొల్లదొర యొకఁడు వేర్పిఁ జెలంగున్.

47

తే. వేలుపులజేడు దన కొకవెల్ల మొదవె
 కల దనుచు నిక్కు నింతియకాని యిట్లు
 కలవె పలువన్ని యలగిడ్డికడుపు లంచు
 నెంచుచుండు నతం డెందుఁ గొంచు లేక.

48.

సీ. అడిగినఁ గొదుకక పుడమివేల్పులకు ని
 చ్చులఁ బాడిమొదవులఁ జాల నొసఁగుఁ
 బేద గేస్తులఁ జేరఁ బిల్చి కోరినయన్ని
 దుక్కిఁ బెద్దలఁ బల్కి తోడ నిచ్చు
 ముదుసళ్లఁ గడఁకమై వెదకి తా రావించి
 నెమ్మిఁ గన్గొని యోగిరమ్ము వెట్టు
 నెడపక గీమున కేతెంచువిందుల
 కెలమి వల్వలును సొమ్ములు నొసఁగుఁ

తే. జెలిమికాండ్రను బెద్దలఁ గొలమువారిఁ
 గూరిమి దలర్ప సారెకు గారవించు
 నార యరు దగుఁ బుడమిపై నరసి చూడ
 గొల్లయెకిమీనినాఁడెంపుగొనములెల్ల.

49

తే. చుక్కలను వాసచినుకుల నిక్కువముగ
 లెక్కయిడవచ్చుఁగాని పెంపెక్కి యెపుడుఁ
 బుడమి యీనినతెఱఁగున నడరునతని
 తొడుకులం దెల్లమిగ లెక్కయిడఁగరాదు.

50

క. అమ్మేటిగేస్తునకుఁ గడు
 నెమ్మి యొనర్చుచును నిచ్చనిచ్చలు బలుపు
 న్నెమ్ముల ధర్మద యనియెడు
 కొమ్మ దనరు నెల్ల మేలిగొనముల ప్రోవై.

51

సీ. అనయమ్ముఁ బెఱయిమ్ములను త్రిమ్ముచునుండు
 చలివెలుఁగుననుంగుఁజెలియ లెనయె?
 వెనుతాఁగయై మ్రోఁగుచును మోసలకునేఁగు
 నలు మొగంబుల వేల్పుచెలువ వొరయె?
 జగమడ్డఁ దగువొడ్డ సత్తియై బెదరించు
 గట్టులయెకిమీనిప్పట్టి జతయె?
 పలు తోఁడులకు సూడు బలియించి పొలియించి
 లలిఁ గేరుపంటవలంతి సరియె?

తే. యివ్వెలందుక కని తనయాడుచేడె
 లందఱును డెందములనుబ్బి యాడుకొనఁగఁ
 జెలఁగి నాఁడెప్పుఁబుడమిజేజేలగములఁ
 బ్రోది నేయుచు నెప్పుడు నప్పొలఁతి యలరు.

52

క. ఉడివోనిసిరుల నిటువలెఁ
 దడవెడునయ్యాల గళ్లఁ దనియింతురు సాం
 పడర సిరిదాముఁ డనునొక
 కొడుకును మఱి నీల యనెడుకూఁతు రొకర్తున్.

53

— ౧౧ నీ లా ప ర్ణ న ము. ౧౧ —

క. అచ్చిన్నికన్నె సోయగ
 మచ్చెలువుం జిల్వచెల్వలందును మఱి య
 య్యచ్చరచేడియలందును
 నిచ్చులుఁ బరికింపఁ గలుగ నేర దొకప్పున్.

54

క. చన్నులు జక్కవగిబ్బలు
 కన్నులు చెన్నలరునల్లకలువలు పిఱుఁదుల్
 నీలా—2

దిన్నెలు వన్నెలగనియ

య్యన్నులతలమానికంబు నలలియె పొగడన్.

55

సీ. గొనబారునూగారు కొదసుతుమైదబారు

బలుగు బృహాలిండ్లు వసిడిగిండ్లు

ననుఁ గావిజిగిమోవి ననతేనియలబావి

దొరమించుమైరంగు తొల్తైఱుంగు

నాఁడెంపుజడవెంపు నాఁచుతీవలగుంపు

కలికికన్దవడాలు గంగుమీలు

పొగడొందుమొగమెందుఁ దొగలగాదిలివిందు

జిగిలేగవునుఁదీవ మొగులుత్రోవ

తే. తఱులు తరఁగలు చేతులు తప్పివిరులు

తొడ లనంటులు పిక్కలు దోసలు తళుకుఁ

జెక్కుటద్దంబు లడుగులు చెంగలువలు

బొమలు సింగిణు లమ్మించుఁబోడి కరయ.

56

ఉ. చిందమునందముం దఱుముఁ జేడియకుత్తుక క్రొత్తకప్రపుం

గందముచందముం దెగడుఁ గన్నియ నెమ్మెయితావిపిండు లేఁ

జెందొవవిందువన్నియ నినీ యనుఁ బైదలినెన్నొసల్ బళీ!

కుందన మెందునుఁ దొరయెకొమ్మనిగారపుమేనిచాయకున్?

క. నెలఱుక చిఱునగవులు వె

న్నెలలం గన నవ్వు లేమ నిద్దపుఁగులుకుం

బలుకులు చిలుకల నులుకఁగఁ

బలుకుం బలుకుదురు వోలు బలుమగఱాలన్.

58

తే. అట్లు లేజవ్వనమ్ము సోయగముఁ గల్గి

చెన్నుమీఱుచు నున్న యయ్యన్ను మిన్నఁ

గాంచి తలిదండ్రు లెంతయు గారపమున
నుల్లమున నుబ్బుచున్నచో నొక్కనాఁడు.

59

❁ కుంభకునిపాలి కొకబ్రాహ్మణుఁడు వచ్చుట. ❁

సీ. తిగరేక లేర్పడ దిద్దిననొసలిను

న్వెలిబూదిబొట్టురంగులు నెలంగ

సరవిఁ జిచ్చుటకంటిదొరకంటి పేరింటి

పేరులు పేరెడఁ బెంపుమీఱ

మొలఁ బింజె వట్టి చెంగులు మాటి కట్టిన

వలిపనీర్కావిదోవతి నెలంగఁ

బైఁ గప్పుకొన్న హొంబట్టుదుప్పటిమెఱుం

గులు నల్లడలఁ గ్రమ్ముకొని వెలుంగఁ

తే. బొత్తములు మేల్కుఁ ధాయిఁవల్ ముత్తీయంపుఁ

బోగులునుజాలజన్ని దంబులును గొడుగు

గిండి చెంబును గల్గి ముంగిటికి వచ్చి

నిలిచె వడినొక్కనాఁడెంపునేలవేల్పు.

60

చ. నిలిచినఁ జూచి గొల్లదొర నిండినబత్తిని గేలు మోడ్చి య

బృలియుఁ డొసంగుదీచనలఁ బల్కఱుఁ గైకొని గొప్పతమ్మికెం

పులు గదియించినట్టిజిగుత్తడిముక్కలిపీటమీఁద ని

చ్చలముగ నుంచి పూజ లిడి చయ్యన నాతనితోడ నిట్లనున్.

తే. పుడమిదయ్యమ! యెందుండి వెడలి వచ్చి

తిటసురాఁగర్జమేమి మాకెఱుఁగఁజేయు

మెచ్చుమిముబోఁటిపెద్దలు వచ్చుటెల్లఁ

దోడుతోడనె మేలు చేకూడఁ గాదె?

62

తే. అనుడు నగ్గొల్ల తేనిఁ గన్దొని కరంబు
 సంతసంబున సలరి యజ్జన్మి గట్టుఁ
 గొలముతలమానికము తనవలఁతితనము
 గనఁబడఁగ నిట్టులని చెప్పఁగాఁ దొడం గె. 63:

◀ బ్రహ్మణుడు కృష్ణనిలీలం చెల్పుట. ▶

క. విను నీకు బావ యగునం
 దునిచెంగటనుండి యెఱ్ఱెతో నీకడకుం
 జను దెంచితి నబ్బల్లిదుఁ
 డనుపఁగ మీసేమ మెల్ల నారయుకొఱకున్. 64

క. కడు నిడుమలఁ బడి వా రి
 ప్పడు మునుపటి నెలవు వదలి పోఁకు మిగులఁగం
 దొడుకులకు బృంద యనియెడు
 నడవికిఁ గాఁపురము వచ్చి రలజడి మీఱన్. 65

క. మిగులఁ గడగండ్లఁ బడియుం
 దెగకయు వా రెల్ల నిపుడు నీమేనల్లుం
 డగుకఱివేలుపుకతమున
 నొగి నుసులులతోడి నిల్చి యున్నారు సుమీ. 66

తే. అతఁడు గావించుకర్ణంబు లరయ నొక్క
 మోము గలిగినమానిసి యేమి దెలుపు
 మీఱఁగా నాల్గుదాలు నూలుపదులు
 నోళ్లు గలవారికిని బూని నుడువ రాదు. 67

క. విను సిరిమంతుఁడు కడువ్రేఁ
 గున నడరెడు పుడమిపడఁతికొఱకును జేజేల్

మును వేడుకొనిన మానిసి
తనము గనినవెన్నుఁ డతఁ డెదం బరికింపన్.

68

క. ఆచంద మెల్ల దిటముగ
నీచెవులకుఁ దనివి దీఱ నే నెఱిగింతున్
రాచపను లిప్పుడె తలఁచు
జూచుకొనక యాలకింపు స్రుక్కనితెలివిన్.

69

సీ. మును సోకుమూఁకల మోహ నోక నేల
చేడియ దలఁకి జేజేలఁ గూడి
చదువులవేలుపు మొదలు వెన్నునిచెంత
కరిగి చాఁగిలి మ్రొక్కి సరగ లేచి
యాయన కత్తెఱం గంతయు నెఱిగించి
జియ్య యిప్పని జాగు నేయఁ బోక
కావింపవే యని కడు వేడుకొనిన న
వ్వేల్పుల కవ్వేల్పు వెరపుకీఱ

తే. నిప్పని యొసర్తుఁ బొండు మీరిండ్ల కనుచు
ననిచె ననిచిన కూర్చితో నపుడు తోగల
యనుఁగుకొలమున వసుదేవుఁ డనెడుదొరకుఁ
గొమరుఁడై పుట్టి నెంతయుఁ గొమరుమిగుల.

70

ఆ. పుట్టి కంసుఁ డనెడునట్టిరా కాసుల
త్రేనివలన సూడు తోనె వ్రాని
నందునింటఁ జేరి నందునియిల్లుటా
లగుయశోద పాపఁ డనుచుఁ బెనుప.

71

తే. అత్తెఱంగునఁ బెనుచుచున్నంత నొక్క
యెడను బూతనయనువేర నడరుపెరసు

నల్లఁద్రావుడుఁబడఁతి మత్తిల్లి చేరి
విసఫుఁబాలిడఁ గని దాని యుసులుగొనియె.

72

ఆ. దండఁ గొండపోల్కి నుండునో నొండెడ
దండితనము మీఱ నండగోనక
పిండిపిండిగాఁగ రెండుకాళ్ళులఁ దాచి
దండి బండిపాలసుదిండి జెండె.

73

క. చొరఁకొని తనుఁ బొదివి కడుక
సరగను జదలికిని నొగిని జను బేరజపుం
గరువలిబలుతోలుజేజే
నరుదుగ గుదెతాల్పువీటి కనిచెం గడిమిన్.

74

సీ. బుడుతకల్వలవిందుఁ బోలునెన్నొసలిపై
జెలువంపురారేక చిందులాడ
మొలఁ బట్టుదిండుపైఁ జెలువొందుగంటల
బంగారు మొలత్రాడు రంగు లీన
నెడఁ గ్రొత్తపులిగోరు లొదవినపతకంబు
బలుముత్తియపుసరంబులాను బొదలఁ
జేతుల రతనంపుజిలుఁగుటుంగరములు
మురువులు నెనలేని మురువు సూప

తే. మెట్టదమ్ములనందియల్ బిట్టు మొరయ
దిట్టతనమునఁ జెలరేగి పట్టపగలె
నెట్టుకొని యెల్లవ్రేతల నట్టులందు
గుట్టు లరయుచు మెలఁగు నప్పట్టి మఱియు.

75

సీ. తలిరుఁబాయపుముద్దుఁజెలువలఁ గనుగీటి
వలరాచపనులకు వలసి పిలుచుఁ

జల్ల లమ్మగఁ బోవు గొల్లకొమ్మల నడ్డు
కొని సిగ్గు లెడలించి యెనసి కేరు
మగలతో నిదురించు మగువల మఱపించి

మగచెయ్యు లొనరింప మదిఁ దలంచు
నారాటమునఁ బొంగి నీరాట రేవులఁ

గాంచి కన్నెల బల్కిఁ గవయఁ జూచుఁ

తే. జిన్నపాపలఁ గూడి బల్కున్నరకల
నన్నిగీముల సన్నక సన్నఁ దూటి
యున్నమీఁగడపెరుఁగుపాలెన్న జిన్ను
లన్నియును గొల్లనాడు నవ్వన్నెలాఁడు.

76

సీ. వెనుమిన్నుగొనఁ త్రోవలను మెలఁగెడుతేఁడు
చెలఁగి వ్రేతలయిండ్ల మెఁగుచుండుఁ
గోరి నిరాబారు లుంసి కనలేని

బలియుండు గొల్లలఁ బాయకుండుఁ
గడఁగి జన్నపుఁదిండ్లు దొడరఁ ద్రిమ్మరు ప్రోడ
కుఱ్ఱలగమితోడఁ గూడి యాడుఁ
గలిమిపూఁబోడితోఁ గనసి కేరెడుమేటి
గొల్లకన్నియలతోఁ గూడి కేరు

తే. లెక్కలిడరానిరాయంచ జక్కబోగు
గుడ్డుఁబనఁటులు విగానఁ గొప్పబొజ్జఁ
బూను వెనుదంట వ్రేవలైతొనఁ గల్లు
జిన్ను వెరుఁగులు ముచ్చిలి జఱ్ఱుచుండు.

77

వ. అంత.

78

- క. బిట్టలిగి వ్రేత లొగిఁ దన
 రట్టడిచందములఁ దెల్పి రాయిడి వెట్టం
 గట్టలుకఁ దల్లి టోలం
 గట్టిన వడి నేఁగి మద్దికవ వెకలించెన్. 79
- ఆ. అట్టియావడులకు బిట్టు గాసిలి గొల్ల
 లెల్ల బృందలోని కిప్పుడు నేరి
 రండు విసపుమ్రాఁకు లై యున్న చెడుగురే
 ద్రిమ్మరుల నడంచి తప్పికంటి. 80
- సీ. బంగారుఁదగటుదుప్పటి బిగ్గ మొలఁ జుట్టి
 కేలఁ జొక్కపుఁబిల్లఁ గ్రోలు వట్టి
 పెంపారుబలునెమ్మిపించె మాదలఁ బూని
 చెవిని జీఁకటిమ్రానిచివురు దుఱిమి
 సొగసుగా నొసలఁ గస్తురిబొట్టు సవరించి
 క్రొన్న ససరము లక్కున నమర్చి
 గురివెందపూసపేరొరయ సంపిటఁ గట్టి
 సన్నంపునెలగోల చంక నిఱికి
- తే. చెలిమికాండ్రను గూడి నిచ్చలముమీఱఁ
 గడఁతతోనాలకదుపులఁ గాచుకొసుచు
 గొమరు దళుకొత్త ననయంబు జమునపొంత
 మెలఁగు నెనలేనిహోయల నమ్మేటివేల్పు. 81
- తే. మరుని రేఱేని జేజేలదొరటొమరునిఁ
 బూపనెలతాల్పుచెలివట్టిఁ బోలఁ జాలు
 వానిచెలువంబు నుడువులఱేని కై నఁ
 బూని దిటముగ వాక్రువ్వఁ బోలదెండు. 82

సీ. తెలిదమ్మితేకులఁ దెగడుకన్నులవాఁడు
 తొగలనెచ్చెలి నేలుమొగమువాఁడు
 మించునందముమించు మెఱుగుఁజెక్కులవాఁడు
 కొదమతేఱుల గేరుకురులవాఁడు
 మెట్టదమ్ములపొల్పు మెట్టుమెట్టలవాఁడు
 తరఁగఁచాలు నదల్పుతఱులవాఁడు
 వలుద చిందము నెగ్గు పలుకుకుత్తుకవాఁడు
 జడల మెకంబుఁ బోల్చుడుమువాఁడు

తే. మొల్ల మొగ్గల నెనయుపల్తొనలవాఁడు
 పొదలుచిగురాకుదొరయుకెంబెదవివాఁడు
 తొలుమొగుల్వేగతరుముమైచెలుపువాఁడు
 చెన్నుగలవాఁడు వలతేనిగన్నవాఁడు.

83

— ౧౦ కంభకునికసుసన్నచే నీల బ్రాహ్మణునకు మ్రొక్కుట. —

క. అని యిల్లెఱుగునఁ బొలుడు
 వినిపించిన గొల్ల తేఱు వేడ్కలు మదిలో
 ననలెత్తఁగఁ దనమ్రొలం
 గనుపట్టు ననుంగుఁబట్టి గనుఁగొల్పుటయున్.

84

సీ. కొదమతుమ్మెదదిమ్ము నదలించుముంగురు
 ల్నొసలిపై ముసరి తుంపెసలు గూయ
 జిలుఁగుఁబయ్యెదలోనఁ దులకించుకోడెచ
 న్నొగడలు డాఁగురుమాత లాడ
 గొప్పపిఱుందువ్రేఁగునఁ దడఁబడునడల్
 గుడుగుడుగుంచ మింపడర నాడ

మురిపంపునగవులు ముద్దులేజెక్కులఁ
 బొదలుచు వెన్నెలప్రోవు లాడ
 తే. గొనములకునెల్ల నాటపట్టనఁగఁజాలి
 జాలువాబొప్పుపోల్కి నన్నేలవేల్పు
 జింకతాలుపుచెంగటఁ జేరి యడుగుఁ
 దమ్ములకు మ్రొక్కులిడియున్న కొమ్మఁ జూచి. 85

క. పలుతెఱఁగుల దీవనలిడి
 వలనుగ నత్తమ్మిచూలివంగడపుంజా
 బిలి యలతేనిం గని యి
 చెప్పలి యెవ్వరిపడుచు తెలియఁ జెప్పుము దీనిన్. 86

నీలకుఁ దగినవరునిగుఱించి
 { ప్రాప్తఁబడును గుంభకుఁడును మాటలాడుట. }

క. అరచేతివ్రాలు చూచిన
 దొర యెందును లేనివొడ్డవొరఁ జేకొని బల్
 సిరుల నిరవందఁగల దీ
 విరిఱోడి జగంబులెల్ల విరివిగఁ బొగడన్. 87

తే గొప్పకన్నులు నిడువాలుఁగురులుఁ జెలఁగు
 కౌనుఁ కెంజాయ నలరుకేల్లవయు నడుగు
 లును మొనల్లలపలుచాలుపును దనరౌఁ
 గన్నియలమిన్న కివియె మేల్చున్నె వన్నె. 88

చ. అనుటయు బాఱనయ్య కతఁ డర్తిలి నిట్లని పల్కె దేవరా!
 విను మిది నాడుపట్టి కడువేడుక నెప్పుడు నీల యంచు నీ
 గొనముల ప్రోకఁ బిల్లు మిదిగో నిపు డీననఁబోఁడి కందమా

పెనిమిటిఁ గూర్చి సొంపలరఁ బెండ్లి యొనర్చు మదిం దలం
చెదన్. 89

క. ఈకన్నియకుం దగునొక
రాకొమరుని నరసి నిబ్బరంబుగ నిపుడే
మా కెఱిఁగింపుఁడు తెలియ
నీకుం గనరాని దొకటి నేలం గలదే? 90

క. నందుఁడు మాకుఁ గాదిలి
బందుగుఁ డాతనికి నొజ్జ బాఁచుడ వగుటఁ
డెందమునకు నీవలుకులు
పొందుగఁ బ్రాబల్కునుడువుపోలిక సుమ్మి. 91

చ. కొలమును గల్తి తాల్తియును గూర్తియుఁ దెంపును జవ్వ
నంబునుం, జెలువము విద్దెయుఁ గొనముఁ జేవయుఁ బ్రోడ
తనంబుఁ దెల్వీయుం, గలిగినపిన్న పాపనికి గన్నె నిడం దగు
నంచుఁ దీర్పరు, ల్వలుకుదు రట్లు గావున వలంతికి నీ కిఱఁ
జెప్ప నేటికిన్? 92

తే. అనిన నతఁ డాతనికి నిట్టులనుచుఁ బలికె
వినుము నాయఁడ ! నామాట వీనులలరఁ
జేర్తి నీకన్నియకుఁ దగుపెండ్లికొడుకు
వెన్న తెక్కలికాఁ డైనవేల్పు సుమ్ము. 93

క. వానికి నెనయగువాఁ డెం
దైన న్నఱి కలఁడె పుడమి నటుగాకయు నీ
మేనల్లుం డాతనికి ని
చ్చానం బెండిలి యొనర్చు జను నరయంగన్. 94

.మ. వెడఁగుంజాడలఁబోకి నాపలుకు నీనీన్దోయి కింపై నఁ దెం
పడర న్నెన్నునికిమ్ము కన్నియను నెయ్యంబొప్పు నీవొప్పుగా
నుడువుల్వేయు నిఁకేల డెందమునఁ గన్తోమ్మెన్ను నీకిప్పుడా
సుడివాల్దాలుపుకన్న వేఱు కలరే చుట్టంబు లేవంకలన్? 95

క. కావునఁ గొడుకక కఱిమై
దేవర కీకన్నె నిమ్ము తిరమగుమదితో
నావుడు నాతం డట్టుల
కావించెదఁ జిమ్ము వేడ్క గడలుకొనంగన్. 96

.తే. నేలవేలుప ! నందునిప్రోలి కరిగి
యన్ని తెఱఁగుల నతనికి వెన్నునికిని
గన్నెలాగెల్ల నెఱిఁగించి కర్ణ మీవు
నేర్పు మెఱయంగ వడి సమకూర్పవయ్య. 97

క. నీకుం జెప్పెడిదే మిఁక
నీకర్ణపువ్రేఁగుఁ బూని యేఁగుము మఱి మీ
రేకద మముబోఁటులకుం
నైకొని మేల్పునులు గూర్పఁగాఁ దగువారల్. 98

.తే. అనుచుఁ బెనుమానికములు దాపినవెడంద
పతకమును దావళంబును బసీఁడియుంగ
రములుఁ బ్రోఁగులుఁ బట్టుఁబుట్టములు మొదలు
గలుగుతోడవులు గడుసుడుగర లొసంగి. 99

.చ. పనిచినఁ దద్దయుం బొదలి పాతెడువేడ్కలవెల్లిఁ బెల్లుగా
మునుఁగుచు నేలవేల్పుతల ముందరిపల్లియ కేఁగె గొల్ల

డుక, గొనకొని ముద్దుగన్నియకుఁ గోరినయట్టిమగండు
గల్గెనంచును దనయాలు దాను నెదఁ జొక్కుచు సోలుచు
నుండె నెంతయున్.

100

— ౧౦ నీల కృష్ణనియందు వలపుగొని తనలోఁ దలపోసికొనుట. —

తే. అంత నీలయుఁ దనతండ్రివెంత మిగుల
సంతసంబునఁ బంటవలంతవేల్పు
దొంతరగ నన్న కఱివేల్పునింతలెల్ల
మంతసంబునఁ దలఁచుచున్నంతఁ బొగిలి.

101

ఉ. ఎన్నఁడు సూతు ముజ్జగములేలెడువేలుపుమోముఁడమ్మినిం
కెన్నఁడు విందు పీనుఁగవ కింపుగ వెన్నునిముద్దుఁబల్కులా
వన్నెల ప్రోకయాదలను వావిరి బల్లెలిముత్తియంపుఁబ్రా
లెన్నఁడు నింతు నింతులపుడెంతయు నెమ్మిని సంతసిల్లఁగన్.

సీ. వెన్నునిచిటునవ్వువెన్నెలల్ పర్వక
వలపుఁబెంజీకటుల్ దొలఁగఁగలవె?
గుడుసుఁగై దువుబోదు సుడివాన గురియక
కడువిరాలపుటగ్గి యడఁగఁ గలదె?
కఱివేల్పుచూడ్కిజక్కర లుబ్బి పాఱక
బలుగ్రచ్చుఁబైరులు పండఁగలవె?
మలతొల్పుమెయిచాయమబ్బులు గ్రమ్మక
యెదకాఁకపెన్నెండ వదలఁగలదె?

తే. సోఁకుమూఁకలగొంగ మెచ్చుగనుదాళి
బొట్టుమూసికతోఁగూర్చి పొసఁగ నలుతఁ

ద్రాడు గట్టక సొగసెల్ల దఱిమి యొడల
వ్రేలువలరాచబలుబూచి వీడఁగలదె? 103

శ తొలునోములమే లిప్పుడు
వలనుగఁ జేకూడవలదె వన్నెలగని యై
యల రెడువలమరితాలుపు
చెలిమి వెసం గలిగి యెల్ల చెలులుం బొగడన్. 104

సీ. పులుగు డాల్వేల్పు కెందలిరువాతెఱిచేసి
యలు గ్రోల నెన్నఁడు గలుగునొక్కొ!
తమ్మిపోక్కిటిమేటితోమ్మునఁ గులుకుగు
బ్బలు చేర్చ నెన్నఁడు గలుగునొక్కొ!
చుట్టఁగైదుపుబోదు మెట్టదమ్ములఁ గేలుఁ
గవనొత్త నెన్నఁడు గలుగునొక్కొ!
చిలువపానుపువానితఱుకుఁజెక్కులముద్దు
వైకొన నెన్నఁడు గలుగునొక్కొ!

తే. వలపు గులుకంగఁ బసిఁడిదువ్వలువతాల్పు
మేన గొజ్జెఁగపూనీటిమెఱిపుటింపుఁ
గప్పురంబు జవాదియుఁ గలిపి యిడ్డ
కలప మలఁదఁగ నెన్నఁడు గలుగునొక్కొ 105

ఉ. వెన్నునిచెంత నప్పుడమివేలుపుమానిక మేమి దెబ్బునో
చెన్నుగ నన్నియుం దెలిసి చెల్వొడు దా నెటుగాఁ దలం
చునో, క్రొన్నెలతాల్పుముద్దియను గూర్చి యొసర్చిననోము
లిప్పు డే, వన్నెను బండునో నలువ వ్రాతెఱిం గిక నెట్టు
లుండునో. 106

- క. చెలువమును జవ్వనంబును
జెలిమియు నెఱజాణతనము సింగారంబుం
దలఁపున మెలఁగెడుగొనమును
గలమగఁ డెనలేనితోడవు గద తోయ్యలికిన్. 107
- చ. ఎడపక రేయియుం బగలు నెమ్మెల నమ్మలతాల్పుఁ గూడి పూ
వడిదపుజోదునిబ్బరపుటాలమునం దమి హెచ్చు వొచ్చె మె
య్యోడలను లేనిబల్తాయలు నిమ్ముగఁ గోరుచుఁ జాలఁ బ్రోడలై
యడరెడుగొల్లకన్నె లహహః తోలుబాముల నేమినోఁచిరో.
- సీ. తెలిదమ్మికంటివాతెఱ యాన ముం దెంత
వెనువంతఁ గుండెనో పిల్లఁగ్రోవి
రక్కసిగొంగవే రక్కున వ్రాలునం
దుల కేమి నోఁచెనో తొలసివేరు
సిరితేనినిద్దంపుఁజెక్కు లబ్బుఁగ నెంత
గొలిచెనో మును గొండగోఁగుంబువ్వు
లాలకాపరిమేన నలరంగ నేమేలు
సలిపెనో హొంబట్టుసన్నసాలు
- తే. దుక్కివాల్దాల్పుననుఁగునై దోడుమ్రోలఁ
దొడరి యనయంబు నాడంగఁబడసినట్టి
పురిపులుఁగుమొత్త మెనలేనిపున్నియంబు
లేమిచేసెనొ నెగకంటిసామిఁ గూర్చి. 109
- చ. దిట మగుచెల్వముఁ గొనముఁ దేజును గల్గినముద్దుగుమ్మకుం
దటుకున నొక్కపాలసునిఁ దారించి బిగ్గర నంటఁ గట్టి చొ
క్కట మగునేపువాని కొక గ్రద్దటిజాడలచేడఁ గూరుచుం
గటకట తమ్మిఘాలికొఱగాములు బాములుగాఁ దలంచెదన్.

నీ. ముసిండిమ్రాకునఁ బండ్లు పస మీఱఁ గల్గించి
 యించున కేల పుట్టించఁ డయ్యెఁ
 బిల్లగడ్డకుఁ దావి పెల్లుగా నొసఁగూర్చి
 కుందనంబున కేల కూర్పఁడయ్యెఁ
 బందివెంటికి నై దుపదియుఁ గూనల నిచ్చి
 పొసఁగ నేనిక కేల యొసఁగఁడయ్యెఁ
 గాకిపిట్టకుఁ జాలఁ గడలేనిబ్రదు కిడి
 చిలుకకు దడ వేల చేయఁ డయ్యెఁ

తే. గొలముకొఱఁత గరాసుల కలవిగాని
 దొరతనము గూర్చి కడుబల్లిదుల కదేల
 తిరిప మెత్తంగఁ జేసె నద్దిర కరంబు
 వింత లయ్యెను జదువులవేల్పుపనులు.

111

ప. అని మఱియును.

112

తే. పాలమున్నీటిగారాపుబట్టిమగఁడు
 వేడుకలు మీఱ ననుఁ బెండ్లియాడనేని
 గొప్పచింబోతుకదువులఁ గూర్చి నీకుఁ
 గావువెట్టింతుఁ జొచ్చి యొగంగనమ్మ.

113

తే. పూని యాదలఁ దలఁబ్రాలువోసి తాళి
 బొట్టు మరుతండ్రి తనమెడఁ గట్టెనేని
 వెండిపువ్వుల నపరంజివిరులచేతఁ
 జెలఁగ నించెదఁ గోరి యోచిలువతాల్ప.

114

క. తనతలవై వడి బల్లిదుఁ
 డనువొప్పఁగ గ్రొత్తము త్తియపుడలఁ బ్రా ల్వో
 సినఁ దఱుఁగనియుండ్రంబులు
 వెనకయ్యా నీ కొసఁగుదుఁ బ్రదులనిబత్తిన్.

115

క. అని యెడ యొదవనికోర్కుల
మునుఁగుచు నిలువేలుపులకు మ్రొక్కుచు నాక్రొ
న్ననబోడి చలుతెఱంగులఁ
దనలోనం దానె యపుడు తలఁచుచునుండెన. 116

తే. అనుచు నుగ్రశ్రవసుఁ డింపు పొసర నెల్ల
తపసితేండ్లకు నెఱిగింపఁ దనివి సనక
వార లవ్వలికతయును వలను మీఱఁ
దెలుపవే యని సడ్డతొఁ బలుకుటయును. 117

ఆ. మత్తగిల్లుసత్తుగిత్తతత్తడి నెక్కి
మిత్తి మొత్త సత్త నత్తి బత్తిఁ
బత్తి రిడిన ముత్తిబుత్తులు రెండును
నొత్తిగుత్తగట్టుచుండుతేడ. 118

ఉత్సాహ—

మొలను దోలుఁ దలను జాలు మొనలువాలు నిండువె
న్నెలలఁ బోలునొడలిడాలు నీటుదేలుచిల్కమైఁ
జెలఁగునాలు మలను బ్రోలుఁ జెడని మేలు గల్గిని
చ్చలును సోలుకొనుచుఁ గ్రాలు జగములేలువేలుపా. 119

గద్యము. ఇది శ్రీమదుచారమణకరుణాకటాక్షునిరీక్షణసంలభ
సరసకవిణాసామ్రాజ్యధరుంధర ఘనయశోబంధుర కౌండి
న్యసగోత్రవిత్ర కూచిమంచి గంగనామాత్యపుత్ర బుధజన
విధేయ తిమ్మయనామధేయ ప్రణీతంబైన నీలాసుందరీపరి
ణయం బనుసచ్చితైనుఁగుఁ బ్రబంధమునందుఁ బ్రథమా
శ్వాసము.

ద్వి తీ యా శ్వా స ము



క. సిరుల నిరవొందుగట్టుల
 దొరకూరిమిపట్టిఁ గూడి తోరపుహాయిలం
 దిరమగు నెమ్మిం జెలఁగుచు
 సరిమీఱినవన్నె కాఁడ! జగముల తేఁడా! 1

తే. విను నిరాబారితేండ్ల కవ్వెట్టచెవుల
 తపసిరాయఁడు దనదుడెందంపుడమ్మిఁ
 గ్రమ్మకొనువేడ్క నవ్వలి కతయుఁ జాల
 నెలమి నెఱిఁగింపఁగాఁ బూని యిట్టులనియె. 2

—● బ్రాహ్మణుఁడు నందునితో వివాహవార్తను మాటాడుట. ●—

ఉ. బల్లిదులార! నందుఁ డనుప న్దును వెళ్లినజన్ని గట్టు ప్రే
 పల్లెను సంతసంబు మదిఁ బర్వఁగఁ గ్రమ్మఱఁ బోయి వేగయా
 గొల్లకొలంపుఁబాల్కడలికొన్నెలఁ గన్వొని వాని కెంతయుం
 దెల్లమి గాఁగ నిట్లనుచుఁ దెప్పఁదొడఁ గెను నేర్పుపెంపునన్.

క. బడయండ! నీదుపంపునఁ
 గడువడిఁ జని నీమఱందిఁ గనుఁగొని యతఁ డ
 య్యెడ నిడుపూజల నెంతయు
 నడరఁగఁ గైకొని కరంబు నర్కిలి మీఱన్. 4

ఆ. అతనిసేమ మెల్ల నరసినపిదప మీ
 సేమ మతని కెఱుఁగఁ జెప్పి మేలి

రతనములఁ దనన్చు రవణమ్ములును బట్టుఁ
బుట్టములను మిగులఁ బుడుకు లంది.

5

క. వచ్చునెడం దనకన్నియఁ

దెచ్చి యతం డెనుట నిలిపి దీనికి నెన యై

మెచ్చు గను పెండ్లికొడుకును

నిచ్చలముగఁ దెల్పుమనుచు నెఱిఁ బల్కుటయున్.

6

తే. నీకు మేనల్లుఁ డగువెన్నునికి నొసంగు

చాన నని పల్కు నతఁ డంత సంతసిల్ల

వేయిదెఱుగుల మీ కిది విన్నవించి

కర్ణ మొసకూర్పుమని కోర్కె గదురఁ బల్కె.

7

క. కుందనపుబొమ్మ పోలిక

నందంబుల కెల్ల నిక్కయగునమ్ముద్దుం

గెందలినుఁబోడి బెండిలి

బొందుగ నొసకూర్పు పసిడిపుట్టమువొరకున్.

8

తే. తడయఁ బనిలేదు మేల్పని తగినచోటఁ

దగిన నొనరింపు మనుచుఁ బెద్దలు గడంగి

యాడుచుందురు గావున నతనితోడ

వియ్యమందంగఁ దగుఁ జమ్ము వేయు నేల?

9

క. అని బాఁజనయ్య యిత్రైఱు

గున నేర్పున విన్నవింప గొల్లలఱిఁ డ

ప్పని కియ్యకొని కరంబును

దనమది గడలేనివేడ్కఁ దనరుచు నుండెన్.

10

—● కృష్ణునికి బ్రాహ్మణుఁడు నీలను వర్ణించి తెల్పుట. ●—

తే. పాలుఁ డపుడెదఁ గడుఁబెంపుమీఱ నెలమి
నాలకాపరికడకు డాయంగఁజేరి
సంతసంబున నతనితో నంత కంత
కింపు దళుకొత్త మెల్లన నిట్టు లనియె.

11

సీ. విను సామి! నీతండ్రిపనుపున నీమామ
యగుకుంభకునియింటి కరుగుదెంచి
యతనిసేమంబెల్ల నానసి మీసేమ
మెలమితో నతనికిఁ దెలియఁ జెప్పి
యమ్మేటి యిడుమానికమ్ములు సొమ్ములు
వలునలుఁ గైకొని వచ్చునెడను
దనముద్దుఁబట్టి నీలను దోడితెచ్చి యెం
తయు నెన్ని దీనికిఁ దగినవెండ్లి

తే. కొడుకుఁ దెల్పు మటంచు నకా గూర్చి నడిగి
మిమ్ముఁ జెప్పిన నతఁ డపు డెమ్మె నలరి
నందునకు మీకు నెఱిగించి పాండుమీఱ
నయ్య! యిప్పుని యొడఁగూర్పు మనుచు వేఁడె.

12

తే. జాను మీఱినచానయు మేనమామ
కూఁతురును లేతపరువంపుగుబ్బెతయును
నెనరు కదినిన దగుటను నీకు దాని
కోర్కు లివురొత్తఁ దవులుకోఁ గూడు నొడయ.

13

క. ఆకన్నియసోయగ మో
రా కాసులసూడ! పాచరాకొమ్మలయం

దేకడ నరసిన లేదు సు

మీ కడమ యింకేల తెల్ప మీకడ మఱియున్.

14

ఆ. చామమోముగోము చందమామను కెల్వఁ

జాలు మేలులేనెజాలుఁ బోలుఁ

గలికికులుకుఁబలుకు లలవెలందుక గొన

బారునారు తేటిబాపఁ గేరు.

15

ఉ చిందము చందమామ సుషి సింగము రిక్కలు నువ్వుఁబువ్వు

మేల్, చెందొన లద్దముల్ చివురు చిల్వ మొగుల్లరఁగ

ల్లోనల్ప నల్కుండన మంచబోదలును గుబ్బలులు న్నగతాల

తిన్నెలుం, బొందుగఁ గూర్చి యమ్మెఱుఁగుఁబోడిని నల్వ

యొసర్పబోలుఁ బో.

16

సీ. అడుగులు చెందొనలారు తుమ్మెదబాప

కన్నులు వాలికగండుమీలు

కుత్తుక చిందంబు గుబ్బలు జక్కన

ల్పైమ్మోము విరిదమ్మినెఱులు నాఁచు

నగవులు సురువులు నడలు రాయంచలు

స్రక్కలు తరఁగలు పొక్కిలీ సుడి

మీఁగాళ్లు తాఁబేళ్లు మెఱుఁగుఁజేతులు ఊండ్లు

చెన్నా రుపిఱుఁదులు దిన్నియలును

తే. గాఁగ ననయంబుఁ బలుసోయగంపుఁగొలకు

నాఁగ నలువొందు నయ్యెలనాఁగ బాగుఁ

బొగడ నలవియె పలుకులపొలఁతీ కైసఁ

జిలువదొరకై న మఱియు నన్నలువకయిన.

17

ఆ. కెంపుఁ బెం పడంప స్థాం పగువాలెఱ
 మిన్నుఁ జెన్ను నెన్నుఁ గన్నెనడుము
 మీల నేలఁ జాలు వాలుఁగన్నుంగవ
 తేఱిదాటు మీటు బోటికురులు.

18

చ. పలుకులఁ దేనె లూరు మెయి బంగరునిగ్గులు దేఱుఁ జొపు
 లం, దళుకులు మీఱుఁ జెక్కులను దద్దయు మద్దలు గాఱు
 మోమున, న్వల కలరాఱుఁ గ్రొమ్మెగులువన్నియఁ గేరును
 గొప్పు తీ రహా!, చిలుకలకొల్కిసారు నెఱిఁ జెప్పఁగ నల్వకు
 నైనఁ దీరు నే?

19

సీ. ఎలనాఁగతులుమున కెనగాక తుమ్మెద
 కొదమకూటువులు కల్వొదలు దూఱెఁ
 జానవేనలితోడ సరిగాక యొడలిచూ
 పులదొరతనమల్ పూరిఁ గఱచె
 ననఁబోడినునుఁగొప్పునకు దీటుగాక ని
 చ్చులును జీకిటులు మూలలను డాఁగెఁ
 గడుముద్దుగుమ్మకొమ్మడితోడ దొర గాక
 తోలుమబ్బుతుటుములు మలలఁ బట్టెఁ

తే. జూఁజకుఁ గొలఁదికీ మీఱుసొంపు నింపుఁ
 బెంపుఁగలయలచెలిచెలువంపు నెఱుల
 గుంపునకు బోకగాక నిద్దంపునాఁచు
 జొంపములు నీటఁ బడుఁ గడుఁ దెంపుచేసి.

20

తే. మగువ మొగమున కెన గాక మిగులఁ బొగిలి
 తొగలచెలికాఁడు పదియాఱుతునియ లయ్యె

- సిరుల కిర వగునెత్తమ్మివిరి దలంకి
యొయ్య నొయ్యన వేమాలు వ్రయ్య లయ్యె. 21
- క. పగడము మంకెనవిరియును
జిగురాకును దొండపండుఁ జెందిరమును సొం
పగుతమ్మి కెంపుగుంపును
ముగుదనిగారంపుఁదొంగరుమోవికి దొరయే? 22
- ఉ. పట్టకముందె క్రొన్న నలబంతులు గండును గోరు నాటఁగ
గట్టిగ నుండుఁ గొండలును నైకొన నబ్బక పోవు జక్కవల్
పట్టుగ రాసినం గరగి పారెడు మేలిపసిండిగిండ్లు నిం
కెట్టుగ నీడనం బొసఁగు నింతిమిటారపుగుబ్బిదోయికన్. 23
- క. కొండలమెండును మారెటి
పండులసోయగము జక్కవలకూడిక పూఁ
జెండులపసయును బంగరు
కుండలమెఱుఁగు న్వెలందిగుబ్బల కడఁగున్. 24
- తే. అలరుపొక్కిటిపొన్న పూచలన వెడలి
కులుకుఁజన్లుబ్బతమ్మి మొగ్గలకు సాగు
జమిలిముక్కాలికొదమ పెంజాలనంగ
నలరుఁబోడికి మెఱుఁగారునారు దనరు. 25
- ఉ. దానిపిఱుందునందమును దానిమిటారపుటారుసారునుఁ
దానివెడంద వెండుఁటుము దానిచొకారపుగబ్బిగుబ్బలుఁ
దానిజగానిగారమును దానియొయారపుఁదళ్ళుఁజూపులుఁ
దానిమొగంబుఁ గన్న జడదారులకైన విరాళ మెత్తదే? 26
- సీ. వలపులదీవి కెందలిరుజొంపముమావి
మరునిపూఁదూపుచేమంతిబంతి

యన్నులతలమిన్న యాణిము తైప్పుగ్రోవ
 పండువెన్నెల నిగ్గుబలుకుఁజిలుక
 కపురంపుబరణి నిల్కడఁ గన్న క్రొమ్మించు
 పగడపుఁదీవ మేల్పసిఁడిబొమ్మ
 కొదమరాయంచ కుల్కుమిటారి వన్నెల
 గని చొకారపుమానికములమాట

తే. యాము లేనుఁగుగున్న యొయ్యారములకుఁ
 దీరుకస్తురిలప్ప సొంపారుపికిలి
 చెండు నాఁగఁ దనర్చి యచ్చెరువుమీఱఁ
 దద్దయుఁ జెలంగుఁజుమ్మ యమ్ముద్దుగుమ్మ.

27

మ. పలుకు లేవీయు నిఁకేల యాచెలువ యాబంగారుకీల్పొమ్మ
 యా, కులుకుంబాయపుఁగల్గి యావలతి యాగొజ్జెగ
 పూబతి యా, యలరుంబోఁడులమిన్న యాముగుద యా
 యందంపురాచిల్క యా, పలపుంగ ప్రపుదీవి యామగువ
 యావాలంటి నీకే తగున్.

28

తే. చక్కఁదనమును గొనమును జన్వనంబు
 మక్కువయుఁ బ్రోడతనమును నిక్కువంబుఁ
 దాలిమియుఁ గల్గునిల్లాలి నేలువాని
 కారయఁగ వేల్పురాచప్రోల్లోర నేల?

29

చ. చెలువుఁడ! నీయెడం జెవులు చీఁదఱఁ జెందఁగఁ బెక్కులా
 గులం, బలుకఁగ నేల? యాతలిరుఁబాయపుటన్నులమిన్న
 చెల్లి నీ, కలవడెనేని మేలిపనిఁనూఱవన్నెవనిఁడితోడ వే
 ల్పులదొరమానికంపురవఁ బొందాగఁ గూర్చినచంద మాఁ
 జామీ.

30

తే. ప్రోడలై చూడఁ దగుగొల్లపూవుబోండ్ల
చెలిమి గలదని దానిపైఁ దలపుమాన
వలదుసుమి ! మంచిననపండుల మెసంగు
జాణలకు మావిపండులు చవియ కావె?

31

తే. కమ్మవిల్కానిచేతిపూఁగొమ్మ ముద్దు
గుమ్మ నిద్దంపుజాళివాబొమ్మ వలపు
గ్రమ్మనిమ్మగుకపుంపుదిమ్మ సుమ్మ
కొమ్మ నెమ్మె దలిప్పఁ గైకొమ్మ లెమ్మ

32

— ౧ నీలయందరివలపును గృష్ణుఁడు విప్రునితోఁ జెప్పట. —

క. అని పంటవలఁతజేజే
వినిపించిననాలకించి వ్రెతలమేల్వఱ
డెవలెనికోర్కు లెదలో
ననలెత్తఁగ నతనిఁ జూచి నగుచుం బల్లికెన్.

33

ఉ. ముందొకకర్జ మూని చని ముద్దలగుమ్మ నొకర్తు సక్కడం
బొంపిక నేసి గాసిరులు పూస్సుచు వేమలు వీనుదోయికి
న్నివొనరించి తౌ మిగుల నేర్పన నోబలునేలవేల్ప ! మే
ల్పందఁగ మీకుఁ జెల్లుఁగద పొల్పుగ మేల్పును లెల్లఁ
గుప్పఁగన్.

34

క. చెన్నొదవెడునన్నవలఱ
గన్నారం గన్ను లలరఁ గన్దొనియెడు మే
లెన్నఁడు గల్లునొకో యని
యెన్నెదఁ జిమ్మయ్య మిగుల నెదలో నెచ్చుడున్.

35

- సీ. కలికినెమ్మోముజాబిలిరంగు లొదవక
 చెలువంపుంగనుదొవల్ చెలగుశెట్లు?
 సకియనుం గెమ్మోవిచక్కెర లుట్టక
 వలకాడ పెనుదప్పి వదలుశెట్టు?
 తెలనాగబిగికవుంగిలిజోడుం దొడుగక
 యెద నంటుబలుతూపు లెడలుశెట్లు?
 కొమ్మసింగారంపుంగొలఱునం దేలక
 బలువిరాలపువెట్ట దొలఱుశెట్లు?
- తే. మెలఱుకలమిన్న నిద్దంపు మేల్పసిండి
 గలుగకుండిన మదిలోన గాట మగుచు
 నిచ్చలును హెచ్చుకలక నిప్పచ్చరంబు
 విడుచుశెటులింక బరికింక బుడమివేల్ప! 36
- తే. కులుకుంబాయంపుముద్దులగుమ్మ గలుగు
 సొగసుకానికీ దెఱగంటిచిగురుబొండ్లుం
 బులుగురాచేడియలును జక్కులవెలందు
 కలును వీనులకంటిచెల్వలు నికేల? 37
- క. కన్నియల గంతయు నిటు
 విన్నప్పటినుండి తలఱు వేటొకపనివైఁ
 జెన్నలర దెన్ని తెఱఱుగుల
 నన్నెలఱుకక గూర్చి బెండ్లియాడెదఁ జమ్మి. 38
- తే. జాళువాబొమ్మకెన యనఱాలు వాలుఁ
 గంటి నన్నన్న ! కన్నుల గంటినేని
 వలవకున్నను నీకు మేల్వలువలిత్తు
 నేలవేలుప! యిక వేయునేల? వినుము. 39

చ. అని తెలిదమ్మికంటి మదినంటి వెనంగొనుకూర్చి నాడినం
 గనుఁగొని జన్ని గట్లతలకట్టపు డెంతయు నుబ్బి సామి! నీ
 కనికర మింత నాపయినిఁ గల్గినఁ జాలుఁ గొఱంత యేమియం
 చును వెరవొప్ప నిట్టులనుచుం బొగడంగఁ నొడంగె
 నద్దొరన్.

40

◀౧౧ కృష్ణుని విశ్రుఁడు పొగడుట. ౧౧▶

దండకము సిరిమగడ! నిన్నుం దిరంబొప్ప నప్పాచితేఁ డట్టి
 రాయంచవార్వంబుజోదైస నోరార నగ్గింపలే రన్నచోఁ
 బిన్న తెల్లెన్నఁగాఁ జాలువా? రెన్న నోయన్న! మున్మాళ
 రాకాసిబల్కూటువ ల్లోవఁగాలేక వెఱ వ్రేగునక లోఁగు
 నమ్ముఁబూఁబోఁడికై ప్రోవులై కూడి జేజేదొరల్
 వేడఁగా వేడబం బొప్ప నివ్వేసవిట్లూని తా సీవు గావించు
 చెయ్యి ల్నెఱిం బూని వాక్రువ్వ నెవ్వారికిం దీరు?
 మున్నీనుమే నూని మున్నీగు సొత్తెంచి ప్రాబల్కుముచ్చు.
 న్వడి న్వచ్చి నెత్తమ్మిపూఁజాలి నుబ్బింపవా? పెంపు
 రాణింపఁ దొల్వేల్పులు న్వేల్పులుం గూడి పాలేఱువేత్రచ్చు.
 చో మేటితామేటిమై యెత్తి మవ్వంపుఁగవ్వంబుగ ట్టేపున
 న్వేపునందాల్పవా? నేలయెల్లం దగంగొంచుఁ బెంజిల్వరా
 టుంకికిం బాఱునాజాళువాకంటిరే ద్రిమ్మరిక జన్న పుంబందివై
 క్రుమ్మవా? కన్నపట్టక లలిం బట్టి కాఱించునవ్వేల్పుసూఱే
 లికం జక్కఁగా నుక్కుఁగంబంబునం బుట్టి చక్కాడవా?
 గుజ్జురూపూని మూఁడంజల స్తుజ్జగంబుల్ గరంబొప్ప
 నాఱట్టి చాగంపుబల్రక్కసుం గ్రిందికిం ద్రొక్కవా?
 గండ్రగొడ్డంట ముయ్యేడుమాఱుల్ కడుందిట్టవై గట్టిగా

నేలతోడ్లం బడంగొట్టవా? గోతికై కోతలు లామొల్లులుం
 గొల్వగా నుప్పుసంద్రంబుఁ బూదోటకాల్వోవలె
 దాటి చాల్చుండలల్ గల్లరాకాసీఁ బోకార్పవా? దుక్కి
 వాల్ పూని పేరుక్కునక రేగవా? మ్రాకులోఁదూటి
 తొల్వేల్పుఁబూఁబోండ్లబల్ నోములొక్కుమ్మడిక బన్న
 మొంపింపవా? దోడ్లగుట్టాబుసై నెక్కి యుప్పొంగుచుం
 దుల్వరాపాఁజులం దీప్పవా? దేవరా! నీవెకా వేలుపుం
 బెద్దవై తద్దయు న్నేర్పుతో నిజగం బెల్లఁ బుట్టించి
 వెన్నుండ వై నిచ్చలు స్తచ్చికంబ్రోచి యామీఁద ముక్కుం
 టివై తీర్తు వెల్లప్పుడు న్ని మెయి స్వల్పగుడ్డంగముల్లేడి
 పండ్లున్నలెం బ్రోవులైయుండు నీబూటకం బెన్నున్నేటుగా
 నారయన్ లేకుగా? నిన్నుఁ బేర్కొన్నఁ గన్గొన్న నీబల్లి
 దంపుంగతల్ విన్న దోసంబులెల్ల న్వేసం బాఁయు నీమెట్ట
 కెంపామం బుట్టి చెన్నాఁదుమిన్నేటిసీ రింత మై సోఁకఁ
 బున్నెంబు లెన్నేనియుం గల్ల నిప్పుత్తితోఁ గొల్వగా లేక
 టాటోటులై వెక్కురిల్లాంఁద్రునుం బండ్లునుం బుత్తఁపల్
 మేడలు న్నాడలుం గోకలుక రూకలుక గొట్టెలు స్పట్టెలుక
 మేడలు న్గోడలుంజూచి వేసారకే కాఁపుంబు ల్లిం బుచు
 డెందంబుల న్నమ్మి తారూరకే మేలులంబాసి యామీఁదట
 స్తుతబాబావజీయండు గాఁపింప మీఱక దోసంగుల్
 వెసంబొంద వారిం దగం జూచి బిట్టేప్పుచందంబులక రోసి
 యి ల్వాసి తారెల్ల చెన్ను ల్విడంగోసి కారాకులు
 స్తుంపలు న్నెక్కి లోఁ బొక్కుచుం బ్రాఁతపల్కుం గొన
 ల్పారెకుం గాంచి మే ల్దెల్వితో లోనివెల్లుం గనుంగొంచు

వేమాలు మైసోల్ని రాబారులెల్లన్నిటం బొప్పని గానగా
 నేర రెవ్వారికిం గీడు గావింపఁగానోడి యేకోర్కులు స్వీడి
 నీవైఁ దలం చెప్పుడు న్నిల్పి లోఁ దాల్చి వైవాఱఁగాఁ
 జెయ్యలేమైన నీ కప్పనంబంచుఁ బూఁట ల్వడిం ద్రోచు
 నాబల్లిదు త్నీకు విండుల్లదా! నీవు కూర్చిం గనుంగొన్నచోఁ
 గాక నే నిన్నుఁ గొండాడఁగా నెంతవాడఁ న్నిజంబొప్ప
 నన్నల్పపు న్నీవె వెన్నుండవు న్నీవె ముక్కంటివి న్నీవె
 జాబిల్లివిం బ్రొద్దపు న్నాడవు న్నీవె ప్రాబల్కులు న్నీవె
 సంద్రంబులు న్నీవె గట్టుంగముల్ మాఱులు న్వాఱులు
 న్నీవెకా నెంచి ని స్పృతి నే ప్రొద్దునుం గొల్చెదన్. 41

తే. అనుచుఁ గైవార మొసరించు నవ్వలంతి
 మన్ను వేలుపు మేల్బుంతి మదికి మీఱ
 వేడ్క లొసగూర్చి పనిచి యవ్వెన్న ముచ్చు
 చెలువచెలువంబె పలుమఱుఁ దలఁచుచుండె.

42

— ౧౧ కాలనేమికోడుకు లాబోతులై పుట్టి జగములను గాసిఁ బట్టుట. ౧౧ —

నీ. అంతట విధిలలో నలకుంభకునియింట
 మును కాలనేమికి ననుఁగుఁగొడుకు
 లగుతుల్వరక్కసు లాఱునొక్కరు వొడ్డ
 యాబోతు లై పుట్టి రచ్చెరువుగఁ
 జట్టువాల్టాఱుపుసూడు లెంతయుఁ గ్రొవ్వి
 యెసలేనిలావున నెల్లకడల
 మెలఁగుచు ససి నెల్ల మేయుచుఁ గోడలు
 వెలుగులు పెండెము ల్విఱుగఁద్రొక్కి

తే దొడ్డిపట్టుల నిల్వక త్రోవ నెవరి
 నెదిరికొమ్ములఁ గ్రుమ్ముచుఁ గదిసి కోడె
 తఱపులను బొడ్చుచును నడిఁ దవిలి అంకె
 లిడుచుఁ బొగరెక్కి యుక్కున నడరి రెలమి 43

క. బెబ్బులులనైన మార్కొను
 నబ్బుఁపుం జేవ గలిగి యాసతగిబ్బల్
 నిబ్బరముగ నాఁడెంపుం
 గుబ్బలు లిటు లయ్యె నేమొకో యన నలరున్. 44

❖ అఁబోతులయుపద్రవమును బ్రజలు రాజుతోఁ జెప్పట. ❖

క. చెలరేగి యిట్టు లెల్లెడఁ
 గలయం ద్రిమ్మకుచుఁ జాల గాసి యొనర్పం
 దలఁకి పజ లెల్ల నపు డ
 గ్గల మగుకడగండ్లఁ జిక్కి గములై సరగన్. 45

తే. పనసపండులు దబ్బపం డ్లనఁటిపండు
 లీడపండులు శెంకాయ లిప్పవూలు
 చెఱకుఁగోలలు దేనియ ల్తఱుచుగాను
 గొనుచుఁ బఱతెంచి రెకిమీనికొలువునకును 46

తే. అరిగి మెల్లన గవనికాపరులచేత
 నేలికకుఁ దమరాకడ యెఱుఁగఁ జెప్పి
 యతనియాసతిఁ గైకొని వెతలు మఱచి
 నగుచు నందఱు గొబ్బున నగరుసొచ్చి. 47

సీ. మగమానికములక్రొన్ని గనిగల్ దులకింప
 బలుతమ్మి కెంపుమే ల్పసలు నింప

రేరాచతాచాయ క్రేవల నలరంగఁ
 .బులుఁగుతాపచ్చరంగులు పొసంగఁ
 గఱిరతనంపుఁ జొక్కపుసిరు ల్లభుకొత్తఁ
 బగడంపుగుంపు కెంజిగి యొన్నుఁ
 దెలికొత్తము త్తియంబులడా ల్లువాళింప
 వెలుఁగురాతాహారంగులు వెలుంగ

తే. మఱియుఁ బేరగునాఁడెంపుమానికంపు
 గముల నిద్దంపుచన్నియ ల్లడలుకొనఁగ
 నందముల కెల్ల నున్నిపట్టనఁగఁ జాలు
 మేలిపని నొప్పుజాళువామేడలోన.

48

తే. దొరలు మన్నీలు చెలులు బందుగులు జెట్లు
 బంట్లు కబ్బంపుఁగూర్పురు ల్పాళెగాండ్రు
 గడనచేడియ లూడిగీల్ గాణ లొజ్జ
 బాఁచనయ్యలు దీర్పరుల్ బలసి కొలువ.

49

సీ. బంగారుఁడగటుదుప్పటిచేఱంగులరంగు
 మేచాయకొకకొత్త మెఱుఁగు చూప
 బలుముత్తియఘఃజౌకటలడాలు నిద్దంపు
 బవిరిగడ్డముమీఁదఁ జవుకళింపఁ
 బూపవెన్నెలతేనిఁ బోలునెన్నొసలిపై
 జిలుఁగుఁగ స్తురిబొట్టు చెలువుమీఱి
 సొగసుగా విరిసరుల్ చుట్టి గట్టిగ నిడ్డ
 సిగ వెంపునాఁడెంపు సీరుల సీన

తే. గొప్పరతనంపుఁబలకము ల్లోలుసులుంగ
 రములు మురువులు సింగార మమరఁబూని

- వేడ్క- లిగురొత్త రెండవ వేల్పుతేనీ
కరణి గొలువున్నదొరం బొడగాంచి యప్పుడు. 50
- తే. తమరు గొని చన్న సరకు లెంతయునుబట్టి
సప్పనము సేసి మిగుల భోహారు లొసంగి
కేల్లవలు మోడ్చుకొని యొకక్రేవ నిలిచి
యెదలఁ గొంకుచు వాక్రుచ్చి రిట్టు లనుచు. 51
- క. దేవర! నీ వీవజలను
భ్రోవఁగ నిన్నాళ్ల దాఁకఁ బొదలుచు మేముక
తీవి దలిర్పఁగ నెదలో
నేవెఱపును లేక యుంటి మెడలనికడిమివ్. 52
- క. ఇప్పుడు నిదె యచ్చెరువై
చెప్పంగా రానిదొడ్డ చే టొనగూఁడె
దప్పక యాలింపుము నీ
విప్పట్టునఁ గినుక లేక యెలమి దల్పివ్. 53
- ఉ. గొల్లలనాయఁడై పరఁగు కుంభకుమంద న దేమివితయో
కల్లరిగిబ్బ లేడు పొడ గట్టి పజం గడు గాసిఁ బెట్టుచుం
గొల్లగ నెల్లపైరులను గొంకును జంకును లేక మేయఁగాఁ
దల్లడ మంది వచ్చితిమి తద్దయు మీకిది దెల్పుకోరికన్. 54
- క. గిబ్బ లవి కాఁపువారల
గొబ్బున నొకముద్దఁ జేసి కొని మ్రొంగుఁజుమి
దబ్బఱలుగఁ జూడకు మో
యబ్బా బెబ్బులులకైన నటు జంకుదుమే? 55
- క. చలపాడిచి అంకె లిడుచును
బలుమటు ముంగాళ్లఁ ద్రవ్వి బలువిడిఁ బసికాఁ

పులఁ గ్రుమ్మివిడుచుఁ బైకొని

పొలమంతయు నవియె యగుచుఁ బొగరు సెలంగన్. 56

తే. ఆకుదోటలు నుగ్గాడి యరఱితోట

లెల్ల మల్లడిగొనఁ ద్రొక్కి యుల్లికంద

పసుపుదోటలు జంగిలి కిసపుబీళ్లు

చెఱకుదోటలు పండినచేలుఁ దీర్యై. 57

క. ఓరాయఁడ యాయంగద

కోరువలే కిటకు నచ్చె నూళ్లన్నియు మే

మూరక దబ్బుఱలాడఁగ

నేరము నూతార్లకయిన నీయాన సుమీ. 58

— ఆబోతుల బట్టింపు మని రాజు కుంభకున కాజ్ఞాపించుట. —

చ. అన విని నేలఱేడు వెఱఁగందుచు వారల నూఱడించి యి

ప్పని సవరింతుఁ బొండనుచుఁ బంపి యెదంగడుఁగిన్కమీఱ

గొల్లని బిలిపించి నీవు పదిలంబుగఁ గోడెలఁ బట్టకున్న నా

మునఁ దనరాచుచున్ మొదలుముట్టఁగ మేయును బైరు

లన్నియున్. 59

క. గట్టిగ నీ విఱ వానిం

బట్టింపుము గాక యున్నఁ బంటింపక పెం

గట్టడవి కయిన వెడలం

గొట్టింపుము చేయవేనిఁ గొఱగాదు సుమీ. 60

క. బలుసిరి గలుగుట కొరులం

గలఁచుట యెవ్వారి కయినఁ గటకట తగునే?

బలిమి గలవాఁడ వగునీ

కలగిబ్బులఁ బట్టరాదె యాఱడి మేలే? 61

తే. అనుచు నొడయడం నుడివిన విని యతండు
 తలకి యోతండ్రి యాకోడియలను బట్టి
 గట్టిచేసెద నిక నింత కసరవలవ
 దంచు గడు వేడుకొని యింటి కరిగె నపుడు. 62

❀ ఆబోతులను బట్టం బూని గొల్లలు భంగపడుట. ❀

క. తనచుట్టంబుల నందఱ
 బనివడ రావించి తేనిపలుకులు దెలియఁ
 వినిపించి గిబ్బలను గొ
 బ్బునఁ బట్టగవలఁచు నంచుఁ బురికొల్పుటయున్. 63

తే. గొల్ల లెల్లను బెల్లుగ వల్లియలును
 బల్లిదపులంజెపలుపులు మొల్లముగను
 బూని యప్పేటిపొగరుటాబోతుతుటుము
 బలిమి మెఱయంగ డాకొని పట్టఁ దొడఁగి. 64

క. వలత్రాళ్లు వైచి యయ్యెడఁ
 బలుమాటును దఱిమి యురులు పన్ని కడుఁ దొ
 డ్డలు నాఁగి మోది యోదం
 బులు ద్రవ్వియుఁ బెక్కుచందములఁ బెనఁగునెడన్. 65

సీ. వలపగ్గములు ద్రైచి కలఁబడఁ గొందఱ
 బొట్టులు వ్రయ్యంగఁ బొడిచి పొడిచి
 యెగసి చెంగున దాఱి పొగరునఁ గొందఱ
 డొక్కలు నలియంగఁ ద్రొక్కి త్రొక్కి
 తొడరి పట్టగఁ బోవఁ దొడఁగినఁ గొందఱఁ
 దలల నెత్తురు లుర్లఁ దాచి తాచి

కైరలి పేరెమువాటి యురపడిఁ గొందఱఁ

దుమురుగాఁ బుడమిపైఁ ద్రోచి త్రోచి

తే. గబ్బితనమున హెచ్చి య గ్గిబ్బకదుపు
నిబ్బరంబుగఁ బట్టంగ నబ్బకున్న
జబ్బువడి యందఱును గడు నబ్బురముగ
బొబ్బ లిడుకొంచుఁ బాఱిరిఁ ప్రోలిదరికి.

66

క. అటువలె బలియురు వెక్కం

డ్రటమటమైఁ జన్న విన్న సగుచుఁ మిగులఁ
దిటము చెడి గొల్ల నాయఁడు

కటకటఁ బడి యింక నెట్టి కర్జం బనుచున్.

67

❀ అఁబోతులఁ బట్టినవానికి నీల నిచ్చునట్లు కుంభకుండు చాటించుట. ❀

తే. కొంతతడ వెంతయును మఁది గుంది యొడయఁ

డేమి గావించునో యింక నెట్లు లతని
మ్రోలఁ దెల్పుదు నీయాముటాలపోతుఁ
బిండు నెవ్వఁడు గెల్వఁగలండు పూని.

68

తే. తడయఁ బనియేమి మినుచిగదయ్య మింక
నెట్లు గావింప నున్నాఁడో యెప్పుఁ దెఱుఁగు
నబ్బురం బొప్ప నిత్తఱి నహహ యెట్టి
కీడునకుఁ బుట్టెనో యిట్టిగిబ్బ లేడు.

69

క. అని యెందు వెరవు దోఁక

పనివడి యిక్కోడియలను బట్టఁగఁ గలజా
ణని కిచ్చెద నీకన్నియ
నని యెట్లెడలందుఁ జాట ననిచెఁ సరగన్.

70

— తండ్రి చాటించుటను విని నీల చింతించుట. —

- క. అటులఁ దనతండ్రి చాటిం
చుట చెలికత్తియలవలనఁ జొప్పుడ విని మి
క్కుట మగువంతలఁ గుందుచు
దిట వింతయు లేక నీల దిగు లెదఁ జొడువన్. 71
- ఉ. ఆక్కట! తండ్రియేల మరునయ్యకుఁ బెండ్లియొనర్తునంచుఁ బె
న్న క్కువనుండుచోఁ దెఱఁగుమాలినటక్కరియాలపోతులి
ల్లెక్కడనుండి కల్గె? నిపు డెవ్వరు నెవ్వగఁ దీర్పువార ల
వ్వుక్క! హుళిక్కియాసనసయంబుమది న్నెవ్వతఁ జెందనాయెఁగా.
- క. ఇత్తెఱఁ గంతయు నిపుడా
పుత్తడిదువ్వలువతాలుపున కెవ్వారల్
బ్రాత్తి నెఱిగించి యెదలోఁ
దత్తఱ మంతయును దీర్చు దగియెడువారల్? 72
- తే. వెన్నుఁ డిమాట వీనుల విన్న యపుడె
వచ్చునో లేక యీషని కిచ్చ యిడఁడో
వచ్చి గిబ్బలఁ గూల్పునో వానివలన
వీఁగి యేఁగునో యిఁక నెద్ది వెరవు గలదు? 74
- తే. సోఁకుమూఁకలగొంగ యిచ్చోటి కెమ్మె
లూర గొబ్బున వేంచేయ కుండనేనిఁ
జెల్లబో యింక నెటువంటి చెనఁటిగొల్ల
చెట్టఁబట్టంగ దయ్యంబుఁ జేయునొక్కొ. 75
- సీ. దట్టంపుమిన్వారతరఁగచాల్పునఁ దేలు
తెలిపుల్లు బురదగోతులకుఁ జనునె?

పుడుకు మ్రాస్వలితావిపువ్వుఁ దేనియలాను
 మగ తేఱి తుమ్మకొమ్మలకుఁ జనునె?
 తోలు మొగుల్లిడుచినుకు లెలమిఁ గ్రోల్వానకో
 యిల బలుమంచుసోనలకుఁ జనునె?
 పరువంపుఁ గ్రొమ్మావిపండు లేపున మెక్కు
 చిలుక గాటపుటు మ్మెతలకుఁ జనునె?

తే. పక్కిరాజక్కిదొరచెల్మిఁ జక్కఁ గోరి
 చొక్కుచుండెడుడెండ మమ్మక్క యొక్క
 తులువమానిసితోడఁ బొందునకు నిచ్చ
 యిడఁగఁ జూచునె తలఁప నెయ్యెడలనైన?

76

తే. పుడమిలోపల మగవాఁడు పూని తనకుఁ
 గోర్కి యగుకల్వకంటిఁ గైకొనుచునుండు
 నహహా! తమమది కిచ్చయాసట్లు మెలఁగఁ
 గన్నియలకేమిటికి బల్లి గలుగదయ్యె?

77

సీ. వ్రేపల్లెనుండి మున్నేపుతో నిచటికి
 నేలవేలుపుఁబెద్ద యేల వచ్చె?
 వచ్చి మచ్చికమీఱ హెచ్చుగా హొంబట్టు
 సాలుదాలుపుఁగత లేల తెలివఁ
 దెలివినఁ దండ్రి యచ్చెలువున కీజవ
 రాలి నిచ్చెద నని యేల పలికె?
 బలికినమాట యేర్పాటుగా విని తన
 యెదఁ గూర్చి యతనిపై నేల పొడమె?

తే. బొడమెఁగాకేమి పొగరుటాఁబోతు లేడు
 నితైఱంగున దొడ్డిలో నేల కలిగె?

- గలుగుటకు నేలతోడేల కాఁక నేనె?
 నయ్యయో! దయ్యము నీకేమి యనఁగఁ గలదు? 78
- తే. చిలుకవార్షంపు మేటివజీరుఁ గేరు
 నాలకాపరిసోఁచుగం బనువుమీఱఁ
 దలఁచినపుడేమొకాని డెందమున దిగులు
 పాయఁగానేర దిఁక నేమి నేయుదాన? 79
- క. ఇప్పుని దలిదండ్రులకుం
 జెప్పఁగవలె నంచుఁ దలఁప సిబ్బిత్ర మిగులఁ
 ముప్పిరిగొనుచుం బైవయిఁ
 గప్ప నొరులచాటువారు గారే కన్నెల్? 80
- చ. వలనుగ మేలుగీళ్లు గుడువం దగువారని నమ్మి యెంత
 యుం, జెలిమి దలిర్ప నిఁజైఱఁగఁ జెప్పఁగఁ జూచిన సారె
 సారెకుం, గిలకిల లాడుచున్తిగులఁ గేకలుగొట్టుదు రింతెకాని
 చిక్కులు సడలించి మేలువనిఁ గూర్పఁగ నేర్తురె రావ
 నెచ్చెలుల్? 81
- తే. అలర వలమురితాలుపుచెలిమి తనకుఁ
 గలుగకుండిన వేఱొక తులువ నింక
 వలవ నెవరేమి చేసినఁ దలఁక నంచు
 నంతకంతకు నగ్గలం బై నతమిని. 82
- ❖ నీల మన్తభాషణలంబడుట. ❖
- నీ. కనుదోయి కెలఁకులఁ గ్రమ్మువెన్నీ టిజా
 ల్బలితంపుగబ్బిగుబ్బలను ముంప
 సుడివోనివేడిగిట్టూర్పుగాడుపుల బ
 ల్విడలఁ గెంజిగిమోవి వాడువాఱ

- వెడవిలుకాడు బల్బిడి నించుపూవంప
 జల్లుపెల్లున మేను దల్లడిల్ల
 దట్టంపువలపుల దమి బెండుకొని సారె
 సారెకు గుండియ జల్లనంగఁ
- తే. దాళజాలక మదిలోనఁ దగులుబాళిఁ
 గూలి సోలుచుఁ జాల విరాళిఁ దేలి
 తేలి నెచ్చెలిబారుఁ బోదోలి మేలి
 పూలపానుపుపై వ్రాలి వాలుఁగంటి. 83
- క. ఉసురసు రనుచుం బొరలును
 గసరును బస దఱిగి వెసను గడగడ వడఁకు
 న్విసువున బుసవెట్టును వె
 క్కన మగు వలరాచనెగలఁ గ్రాగుచు మఱియున్. 84
- సీ. తలయూఁచుఁ దనలోనఁ దాన నవ్వఁ గలంగుఁ
 గలవరించును బయల్ గొఁగిలించుఁ
 బిలువకే పలుకుఁ గన్నులు మూయుఁ జెక్కిటఁ
 గై నేర్చు బెదరు సల్లడల్ల వెదకు
 వలిగాడ్పు దూఱు నంచలఁ దోలు దయ్యంబుఁ
 దిట్టు మైతొడవులఁ దీసి వైచు
 బోటులఁ గసరు గొబ్బిన లేచి చిల్లల
 నడుచుఁ బల్తలుఁ గొప్పు విడిచి ముడుచు
- తే. నళుకుఁ జిడిముడిపడి సొమ్మసిలు దిటమ్ము
 లేక కన్నీరు నించు సళించు నోకి
 లించుఁ బిమ్మట గొను దత్తఱించుఁ జాల
 నలరువిలుదాల్పుతండ్రివైఁ దలఁపు నిలిపి. 85

❁ చెలికత్తెలు నీలకు బుద్ధులు చెప్పట. ❁

క. అట్టియెడఁ జెలిమికత్తియ
 లట్టియలుగఁ గూడి చేడియం గని యని రీ
 బెట్టిదపువగలఁ బొగులుచుఁ
 గట్టా నీ విట్లు డయ్యఁగాఁ దగునె చెలీ! 86

తే. కన్నియవుగాని ప్రోడవు గావు నీవు
 పువ్వుఁబోడిరొ సిగ్గెల్లఁ బోవ నడిచి
 బలుదొసంగులఁ బొరలఁగఁ బాడ నీకు
 నించుకేనియు మదిలోన నెంచ వకట! 87

సీ. అద్దంబు గని తద్ద నిద్దంపుఁగ స్తురి
 ముద్దునెన్నొ సలిపై దిద్దవేమి?
 కుప్పలై కప్పున నొప్పారు వెన్నెలు
 లింపుగా దువ్వి పాటింపవేమి?
 యెమ్మె నిమ్ముగ మానికమ్ములసొమ్ము లం
 దమ్ముగా నెమ్మేఁద దాల్చువేమి?
 వెట్టెఁ బెట్టినయట్టిజట్టిమీఱినపట్టుఁ
 బుట్టముల్ మట్టుఁగాఁ గట్టవేమి?

తే. కోరి యోరిమి నోరెంబు గుఱువవేమి?
 తొడర వలిదావివిరిసకుల్ ముఱువవేమి
 సునుపుదళుకొత్తఁ బలుకులు సుఱువవేమి?
 చామ! నీకిది యెటుఁఁటిజాడ చెప్పుమ. 88

క. పలుతెఱఁగులఁ గలఁగుచు నిటు
 వలెఁ గొదుకఁగ నేల? లాఁతివారమి నీకు?

దలఁపునఁ గలపనియెల్లను

దెలుపవె మాతోడఁ బలికి దిటముగఁ గలికీ !

89

క. తగులమునఁ దగిలి నీ వీ

పగిది స్థిగి తఱిఁగి రేయుఁ బవలు న్నిగుల

న్వగలం బొగులఁగఁ దగవా?

మగువా! నగువారి నెట్లు మఱి దలఁచవయో!

90

సీ. చిలుకబోదల మచ్చికలుచేసి ముద్దులు

చిలుకఁ బద్దియములు చెప్పరాదె?

తెలిపిట్టగమిఁ జేరఁదీసి తద్దయు బుద్ది

దెలిసి మెల్లన నడల్ దీర్పరాదె?

నెమ్మికూటువుల గాటమ్ముగాఁ గూరిచి

నెమ్మితో నాటలు నేర్పరాదె?

బట్టికాఁడుల నింపు పుట్టునట్టుగఁ గేలఁ

బట్టి పాటలఁ గఱపంగరాదె?

తే చెలఁగి పూఁదీవియలఁ బ్రోది నేయరాదె?

మేలిరతసంఘవీణియ మీటరాదె?

నలుపుగా నెచ్చెలులఁ గూడి నవ్వరాదె?

కలికీ! నీడెందమునఁ జిక్కునులుకుమాని.

91

చ. కులుకుచుఁ జేరి యాటలకుఁ గూరిమి నెచ్చెలు లెచ్చరించినం

బలుకవదేమి? యేమఱక పజ్జల నిల్పినయూడిగంపుటిం

తులఁ గని తద్దయుం గినుకతో నదలించెదవేమి వేమటుం

జిలుకలకొల్కి! నీవెడఁగుఁజిన్నియ లెన్నఁగఁ గ్రొత్తలిత్తఱిన్.

క. లేమా! నీవెత మానుప

లేమా మోమోటమున సళింపఁగ డేవుని

లే ? మాటుమాట యొసఁగుము

వేమాటును దలఁక నేల వేదులు మీఱన్ ? 93

తే. బేల ! యీ బేరజపుడనం బేల ? యింక

నాన యింతయు మదిలోన నానబోక
నిచ్చలం బొప్ప మాతోడ నిచ్చయైన
దెల్ల నెఱిఁగింపు మెంతయుఁ దెల్లముగను. 94

క. అని యనుఁగుంజెలు లిత్తైఱఁ

గునఁ బల్కిన నాలకించి కోమలి మిగులం
దనడెందంబునఁ గోరిక
లినుమడి యై నెగడ వారి కిట్లని పలికెన్. 95

◀ తెలికత్తెలతో నీల తనతలఁపుఁ బెల్పుట. ▶

తే. వినుఁడు చెలులార ! నామాట నెనరుమీఱఁ

దలఁపులోవార లౌమీను దాఁపనేల?
డెంద మంతయుఁ గఱివేల్పునందుఁ దగిలి
మరలఁగానేర దిఁక నెద్దివెరపు చెప్పుడ. 96

ఉ. చక్కెరవింటిబోదు నెకసక్కెములాడఁగఁ జాలుపక్కిరె

జక్కివజీరుచెల్వై చెవిఁ జక్కఁగ నాటిననాటనుండి య
వ్వుక్క! యదేమొ కాని యెద సంతసినకూరిమి యంతకంత
కుకా, వెక్కసమై వెనంగొనుచు వేమఱుఁ బాయ దిఁకేమి
నేయుదున్? 97

ఆ. మిన్నజన్ని గట్టుగొన్నెల వెన్నుని

చెన్నుమీఱ నప్పు డెన్న మున్న
విన్నకతన నెపుడుఁ గన్నులఁ గట్టిన
ట్లున్న దెడము లేక యన్నులార! 98

తే. తప్పులెన్నక మొదలినేస్తంబు దలచి
యిప్పు డిప్పని యొనగూర్చు డొప్పుమీఱ
మీర లొనరించునట్టియమ్మేలు మఱచు
దానఁ గానుజుఁడీ యెందు జాణలార ! 99

క. అనుచుఁ గడలేనియంగద
గనఁబడ నప్పడఁతి వేడికన్నీ రొలుకం
దనతెఱఁ గఱిఁగించిన విని
యనుగుంజెలు లెల్ల దాని కని రిట్లునుచున్. 100

—ॐ చలికత్తెలు నీల నెగ్గులాడుట. ॐ—

క. కన్నియరొ ! యంతపని కయి
వన్నెయు వాసియును దఱిఁగి వగచెద వకటా!
నిన్నేమి యనఁగఁ గల ? మీ
మున్న రికలు వినుట లేదు మున్నె చోటన్. 101

క. లిబ్బులచెలి పెనిమిటివై
నబ్బురపున్వలపు నిలిపి యలమట మీఱఁ
సిబ్బితి విడిచెదు నీకుఁ
గబ్బితనం బిట్టు లేల కలిగెనె పొలఁతీ ! 102

చ. కడఁక యొకింత లేనివలకాఁకలఁ గ్రాఁగుదు లోగి తాఁగ
వై, చిడిముడిపాటుతోఁ జెలులఁ జెంతలఁ జేరఁగ నీక తద్ద
యుఁ, గడుసుఁదనంబు బూని సరిగన్నియ లందఱు నవ్వు
నయ్యయో, యడఁకువ మాలి యిప్పుగిది నాడఁగఁ జెల్లునె
ముద్దుఁగ న్నె కున్? 103

సీ. తెలిదమ్మికంటి యిప్పులుకు విన్నంతనే
కడలేని వేడ్క నిక్కడకు వచ్చు

వచ్చి యచ్చెరువుగా రెచ్చి పాతెడుగిబ్బ
 పిండు నొక్కుమ్మడిఁ జెండివైచు
 వైచి పెంగూర్తి చొప్పడ నెన్నఁగారాని
 వేర్కితో నిన్నిందుఁ బెండ్లియాడు
 నాడి నాఁడెప్పుఁడై యందలంబున నిల్పు
 కొని తనవల్లియ కొనర నరుగు

తే. నరిగి రతనంపు మేటియుప్పరిగలోనఁ
 జెలువు మీఱినగొజ్జెగనెజ్జమీఁదఁ
 బలుదెఱంగుల వలరాచపనుల నిన్ను
 మెఱయుఁ గరఁగించు నమ్ముమీ మెఱుఁగుఁబోఁడి. 104

క. ముద్దులపట్టివి నీకీ
 గద్దఱిచందముల మెలఁగఁగారాదు సుమీ
 తద్దయుఁ బెద్దలఁ దలఁపక
 ముద్దియ నీ కింత డెందమున వెత యున్నే? 105

ఆ. కొలఁదిలేనివేడుకల మును పెంచిన
 యంచచిలుకగముల నలుకమీఱఁ
 వొడర నడిచి పాఱఁదోలెద వివియేమి
 తప్పు నేసె నిపుడు తలిరుఁబోఁడి. 106

తే. అతివ! యెన్నఁడు మామాట కడుగుదాఁట
 కుండుదానవు నేఁడేమి యొండుదెఱఁగు
 పూని మాటికి నుచువంగరానికినుక
 నేనెదవు నేర మెద్ది మాచెంతఁ జెప్పుము. 107

క. ఎలనాఁగకొ! నీఱోరిక
 వలనుగఁ జేకూరె నింతవలవంతయుఁ దా

నిలుచును మాపైఁ బలుమఱు

నలుక కడు న్నిగుడ నెగ్గులాడకు మింకన్. 108

వ. అనిన విని ముద్దియ తద్దయుం బ్రొద్ధూరకుండి యన్నెచ్చెలి
పిండునకు వెండియు నిట్లనియె. 109

◀ సీల చెలికత్తెలపై నలిగి మాటలాడుట. ▶

ఉ. మమ్మర మైసబల్యైతల ముస్టుచునుండెడుదానిచుట్టును●
గ్రమ్మి పడంతులార! కొఱగాములు వేమఱు నెంచ సాగినా
రమ్మక చెల్ల! యల్ల చిగురాకుఁగటారికడిందిబోదుపూ
వమ్మలబారి కోర్వఁ దరమా వెఱమాటలు వేయు నేటికిన్?

క. కడనుండి వెక్కుమాటలు
నుడువంగా వచ్చుఁగాక నూళ్కొనియెడుపల్
కడగండ్లఁ బడఁగ వచ్చునె?
విడువక యెవ్వారికయిన వెలఁదుకలారా! 111

క. అకటా! బెడిదపువలపుల
సెకలం బడి వ్రేఁగుదానిఁ జేపట్టఁగనొ
ల్లక యిటువలె నెంతురె ని
ప్పుకలపయిన్నేయి చల్లపోలిక మీఱన్? 112

తే. వినుఁడు నామాట లిప్పుడు మీవీనులలర
సైఁచకుండిన నింతియ చాలుఁగాని
యింక నేమియుఁ గొఱగానియెగ్గులాడఁ
బోకుఁడీ మీకు మొక్కెద బోటులార! 113

ఉ. కూరిమిబోటులంచు మిముఁ గొండగ నచ్చుచు నున్నచో
నయో, నేరము లెన్నుచు న్నిగుల నెవ్వగలం గలఁగింతి

సారెకుం, గేరెద రింతెకాని మదికిం గడు నెమ్మి దలిర్ప
నేర్పుతోఁ, గోరినకోర్కి మీఱ సమకూర్చుగఁ జాలుదురే
యొకింతయున్. 114

ఉ. చక్కదనంబు జన్వనము జాణతనంబు గొనంబు దేజుఁ బెం
పెక్కినయుక్కునుఁ సీరియు నిమ్ముగఁ గల్గి చెలంగుచున్న
యా, రక్కసిగొంగపైఁ గడుఁ దిరంబుగ నిల్వినడెంద మింకఁ
దాఁ, డక్కరి నొక్కనిం గనయుట న్నెఱిఁ గోరునె మాట
లేటికిన్? 115

క. మీమాట సేయదని యిం
కేమియు నుల్లమున నలుక లిడఁబోవక మీ
గీములకుఁ బొండు గొబ్బున
వేమాటును గేలు మొగిచి వేడెద విమ్మున్. 116

చ. గొనకొని మీయెడఁ నెఱయఁ గూఱిమి డెందములోనిక స్తి
మం,తనమునఁ దెల్ప నేరుపులె తద్దయుఁ జూపితి నింతె
యందఱుఁ, వినియెఱునట్లుగా నిఁకను వేమఱు నామున
నవ్వుకొంచు నో, యనుఁగువెలందులార! మము నాఱడిఁ
బెట్టకుఁ డమ్మ వేడెదన్. 117

వ. అని యిత్తైఱంగున సమ్మెఱుంగుఁబోడి బిత్తైఱించుచుం
గ్రొత్తవలవంతలఁ దత్తఱిఱించుచుఁ బుత్తడిదువ్వలవదాలుపు
పయిన త్తినబ త్తిం జెలిక త్తియల మొత్తంబుల నొత్తయాడుచు
నీడు లేనికోర్కుల నువ్విళ్లూరు చుండెనని నిరాబారిసింగంబు
లకు గతయెఱింగించుజడదారి వినిపించినవార లతని నవ్వలి
కతయుఁ దెలుపుమని వేడిన. 118

మ. మలసూదగ్గి జముండు రక్కసుండు నీరై తాల్పురాగాడ్పుజ
 క్కులతేండ్లున్విసదారితాలుపును బల్కుంబోటిగేస్తుండుంబు
 ల్లలరాడాట్టారయున్తోదల్లలుగువేల్పుల్లొల్వ నవ్వెండిగు
 బ్బలివైనుండి జగంబులేలుబలువేల్పా! గట్టావిల్దాలుపా! 119

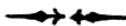
తే. కడలిదొన పాఠనారియుఁ బుడమి తేరు
 గట్టువిల్లును దొలిపల్కుగమిగుతాలుఁ
 బులుఁగుడా శ్వేల్పుములిఁకియుఁ బూని కిడిమి
 మెఱయఁ దిగ ప్రోళ్లు గూల్చినమేటివేల్పు. 120

మాలిని.—

కదలనిబలుతేరుకా గాడుపుకామేయువేపం
 గుదు రగుతలయేఱుం గొండవై మేల్బిడారుం
 గొడుకక పలుమాఱుం గోరికల్ గూర్చుతీరుం
 బొదలెడిమెయిసారుం బూని యొప్పారుమేటి! 121

గద్యము ఇది శ్రీమదుమారమణకరుణాకటాక్షనిరీక్షణసంలభ
 సరసకవితాసామ్రాజ్యధురంధరఘనయశోబంధుర కాండిన్యస
 గోత్రపవిత్ర కూచిమంచి గంగనామాత్యపుత్రబుధజన
 విధేయ తిమ్మయనామధేయప్రణీతం బైననీలాసుందరీపరి
 ణయం బను సచ్చతెనుఁగుఁ బ్రబంధంబునందు ద్వితీయా
 శ్వాసము.

తృ తీ యా శ్వా స ము.



- క. సిరిపెనిమిటియుం బలుకుల
 గరితమగఁడుఁ బొగడ మెచ్చుగాంచినగట్టుం
 దొరముద్దుఁబట్టిడెందపు
 విరిదమ్మికోలంకుఁదేటి! వేల్పులమేటి! 1
- వ. విను మన్ని రాబారిరాబారులకుం గత యెఱిఁగించుజడదారి
 యిట్లని చెప్పందొడంగె నట్లు గొల్లరాకన్నియ వన్నియ
 దఱిఁగి యెన్న రానివగలం బొగులు చున్నంత. 2

— ౧౦ సాయంకాలవర్ణనము. ౧౦ —

- తే. బొమ్మ యనువేరియగసాలె పూఁటచెలిని
 గోరి యలరించుటకుఁ జదల్లుదుటఁ గాఁచి
 నీటముంచినమేటివన్ని యపసిండి
 పూదెయనఁ గ్రుంకుఁగడలిలోఁ బ్రొద్దు వ్రాలె. 3
- తే. రేవెలందుకఁ బెండ్లాడ రిక్కరాయఁ
 డేఁగుదేఁగలఁడని వేల్పుటిగురుబోండ్ల
 గములు గట్టినక్రొత్తచెంగలువకోక
 గములనఁగ సంజకెంజాయ లమరె మింట. 4
- క. బలితంపుసంజకెంజా
 యలు నిద్దపుమావిచిగురులని చేరి తమిం
 గలయంగాఁ బర్వినీకో
 యిలమాఁక లనంగఁ గడల నిరులు దనర్యెన్. 5

క. మరుఁడు దెరువరుల నెల్ల
 న్వైరపునఁ దీర్చుంగఁ గోరి విరివిగఁ గఱిదే
 వరయఁడుగున నిడుమల్లియ
 విరు లనఁగా రిక్క లెసఁగె వేలుపుఁద్రోవన్. 6

క. తామరలు ముడిఁగె జక్కవ
 చామలకు న్వైతలు పర్వెఁ జక్కగఁ బడుపుం
 గోమలులకు బొజుఁగులకును
 సేమం బొనఁగూడె నపుడు చెప్పఁగ నరుదై. 7

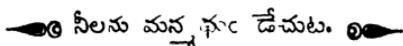
— చంద్రికాపర్ణనము. ౧ —

తే. తనర మగమానికపువాలుదాల్పుబోదు
 వేడుకలు మీఱ నాడు మేల్తేడమీఁద
 గొనబుమీఱెడు నపరంజికుండ యనఁగఁ
 దూర్పుఁగబృల్లిపైఁ దోఁచె దొగలతేఁడు. 8

క. మినుఁగొలకునఁ బూచినచ
 క్కనిచెందోవ యనఁగఁ దనరెఁ గలువలదొరలోఁ
 గననయ్యెఁ గప్పు మది క
 త్తినవేడుక నుండుగండుఁదేఱి యనంగన్. 9

వ. అంతఁ గొఱంత యింత లేక జగం బంతయు నిండి పిండిచల్లిన
 తెఱంగునఁ బొంగారుచు దెఱపి లేక తఱపివెన్నెలలు గాయఁ
 దోడంగినం గడంగి నింగిముట్టిన సంతసంపుటగ్గలికల డగ్గ
 లించి యొక్కుమ్మడి బొక్కుచు గ్రక్కున మెక్కియా మెక్కి
 యక్కజంపుమక్కువలం బొక్కి చిక్కక చక్కెరవిలుదాల్పు
 బవరంబులం దవిలి చెన్నారు వెన్నెలపులుఁగుల మొత్తంబు
 లును వెన్నెలపులుఁగుల మొత్తంబుల బిత్తరంపుంబనులకు
 నీలా—5

మెత్తబడి క్రొత్తవగఁ దత్తఱుచుచుం దమతమవేడ్కకత్తెల
 నత్తుకొని పూవుపెత్తులప్రేటులాడుచు విచ్చలవిడిం దిరుగు
 బొజుంగులును బొజుంగుల నొక్కెడకుం బనిచి వగలం దగిలి
 మగలనెదిరించి కొంచక మంచిగందంబు లలది వలిపంపుఁ
 దెలివలువలు ముసుంగు లిడి దొసంగు లఱి వెసం గదలి
 యిక్కలకుం దాటు చెడిపజవరాండ్రం గని తమజవరాండ్ర
 నెవలం దలంచి యొల్లన నుల్లంబులు దల్లడిల్ల నుస్సురని
 సొమ్మసిలం బాటుతెరువరులును దెరువరుల గెలువం దరలు
 మరునకుం దఱియనుకమ్మరీఁడు వెరవునం జేసి యునిచిన కఱకు
 టమ్ములగుంపుల సొంపునం బెంపాటు కలువక్రొవ్విరులును
 గఱువక్రొవ్విరులపయి ముసరి కొసరి తీగపనగలపూదేనె
 లాని పెల్లుగం ద్రుళ్లు గండుండుమైవలును గండుండుమైదల
 రొదలు చెవుల నాట బీటలగుఁడెందంబులతోడ గాటంపు
 మరునాటలకుఁ దివురు కొమరుంబాయంపుండుటారికత్తియ
 లును తుటారికత్తియలసిబ్బెంపుగబ్బిగుబ్బుల కెన యనం
 దగి సొంపు గలిగి వెత లొనర్చు జక్కవపెంటి కూటువలను
 జక్కవపెంటి కూటువలపాటు గనుంగొని వెఱచి పొల
 యలుకలు మఱచి పఱచి మగల నిఱియం గొంగిలించి
 కొనుముగుదపూఁబోఁడులును ముగుదపూఁబోఁడులనిద్దంపు
 ముద్దు మొగంబులకు దొరగానిసిగ్గునంబోలె ముడుంగఁ
 బాఱిననెత్తమ్ములును నెత్తమ్ములకొలంకులం దలంకక దుంప
 దూండ్లు మెనవి విసువక కూత లిడుకొదమరాయంచబారు
 లునుం గలిగి పుడమియెల్ల మొల్లం బగుచల్లదనంబున
 నుల్లసిల్లుచుండె నప్పు డాగొల్లరాకన్నియ యెన్నరానివల
 వంతలఁ బొరలు చుండె నట్టియెడ.



- క. ఇరువంకలఁ దన్నుఁ బొదవి
 గొరవంకలుఁ దుమ్మెదలును గోయిలలుండ
 క్కరిచిలుకలుఁ బురిపులుఁగులు
 గొరగొర రా మరుఁడు వెడలెఁ గొమ్మఁ గలంపన్. 11
- చ. అట్లు వెడలి. 12
- మ. కడిమిం జిల్కపిసాళిజక్కి నెదురెక్కం జివ్వనం దోలి బ
 ల్వెడవింటున్న నువాడిపూములును లోలిం గూర్చి బిట్టార్చి
 నెన్నడిఁ జేకొల్లిగఁ దీసి డాసి మరుఁ డవ్వొల్లంటిచన్దోయి నె
 న్నడుచక్కెఱ గుఱిచేసి యేసెనదరంటం గాఁడి మై సోలఁగన్.
- చ. తలిరుజిరావజీరుబలుదాడికి నోడి కడంక దక్కిను [యుఁ
 క్కులుకుమిటారి డెందమునఁ గొందలమందుచు నప్పు డెంత
 వలపులవెచ్చు సౌచ్చు జెలువం బగునమ్మెయిఁగ్రాల సోలుచుఁ
 గళపళపాటుతోఁ జెలిమికత్తెల దూఱుచునుండి వెండియున్.
- సీ. తులువరాచిలుకమూఁగలహాళాహాళులకుఁ
 బాచుమేపుడుఁబుల్లుబారురొదకు
 జమిలిముక్కాలిపిసాళిబల్ మ్రోతకుఁ
 గొదమకోయిలచాలుగొలగొలలకు
 గద్దటిగొరవంకగములచప్పుడులకుఁ
 బొగరుటంచలపల్కు వెగటులకును
 చలినాలిగాడ్పుబోదల సౌచ్చురికలకుఁ
 జలివెల్గునుదుటువెన్నె లలసెగకుఁ
- త్రే. దొడరి బడిబడి వెడవింటఁ గుడియెడమల
 నడరి వడినేయుకటివేల్పుఁగొడుకుదుడుకు

టంపజడివాసపోనల యలజడికిని
మిగుల నెద నోడి యాడు నమ్మించుబోడి. 15

❖ మనోధూషణము. ❖

తే. అలరువిలుకాండ! బలుసిరి గలిగినట్టి
దొరకొడుకనంచు బొగరునఁ ద్రుళ్లుకొనుచుఁ
దెఱఁ గెఱుంగక ముగుదలఁ దెరువరులను
బూని యేతువె నీపూన్ని బుద్ధిగాను. 16

క. పొరపొచ్చెంబునఁ బలుమఱు
విరిబోడల నెల్ల మిగుల వెతవెట్టుదు నీ
దొరతనము ద్రుంగిపోవను
మరుఁడా! నీచేతివిల్లు మంటం గలయన్. 17

చ. తలఁపఁగ ముజ్జగంబులకుఁ దల్లియుఁ దండ్రియు నైనలచ్చికిం
బులుఁగుహుమావజీరునకుఁ బుట్టినదిట్టవు నీకు నెల్లరుం
గలయఁగఁ దోడఁబుట్టువులుగారె? యయో! సెసరింతలేక లేఁ
జిలుకలకొల్కులం గలఁపఁ జెల్లునె వెల్లుగఁ బచ్చవిల్తుఁడా!

ఉ. కన్నులవింటివాండ! తిగకన్నులదేవరతోడఁ బోరి ము
స్పన్నమునొంది మేఁ దొఱఁగుపట్టున నెక్కడ డాఁగిపోయెనీ
మన్నెఱికంబు నేఁడు కొఱమాల్సినకోయిలచిల్కమాఁకలం
బన్నుగఁ గూడి చేడియల బాములఁ బెట్టెదు పోటుబంటవై.

❖ చంద్రదూషణము. ❖

చ. బలితపుటామునం దమియుఁ బర్వగఁ నైకొనియొజ్జముద్దియం
గలసిన దోసకారి వని కాదె నినుం గని తమ్మికోమ్మ ని

చ్చలుఁ దలవంచుచుండు? నదిచాలదొయాఱడినీకు నెంతకుం
జలువలతోడ! నీసవురు సన్నము గా నిక నిందు రాకుమీ.

అ. కొంకు లేనివెతలఁ గుండెడిముగుదల
డంకతనము మీఱ జంకు లేక
బింకమునఁ గలంచె దింక నెన్నఁడు నీకు
వంక గల్గదోటు జింకతాల్ప! 21

తే. కటకటా! మున్ను ముక్కంటికంటిమంట
చేత బూదైన మరునకుఁ జెల్లుఁగాని
తడవు మనియెద ననుకోర్కి నడరు నీకు
బాడయే చేడియల నేఁచఁ జందమామ! 22

❧ వసంతాదులదూషణము. ❧

క. చెలువుగలవాఁడ వంచును
జెలువల నలయింప నీకుఁ జెల్ల దయో నీ
చెలువెల్లఁ జెట్లపాలుగ
నలగుజిరాబోదుతోడ! యామనితోఁడా! 23

క. జత లేనిపూవు గల్గుట
కలివలపైఁ బెల్లు రేఁగి యలజడి మీఱ
న్వేత పెట్టుదువే యిక నీ
బ్రతుకు బయ ల్గాను నాలిపయ్యరకుఱ్ఱా! 24

తే. మున్ను కొన్నాళ్లు పలుగాకిమాఁకలోనఁ
గలసిమెలఁగినతెఱఁగెల్లఁ గానిపింపఁ
జేడియలమీఁద గ్రుడ్లెఱ్ఱ నేయరాకు
కోయిలా! యింక నీయిల్లు కూలిపోను. 25

క. నేటుకొని పండ్లు గొలుకుచుఁ
 జీటికిమాటికిని గసరు చిలుకం జిలుకా!
 బోటుల నలయించెదు నీ
 గోటాపన యెన్నఁ డింక గూటం బడునో. 26

తే. తలిరుబోఁడులఁడెందము ల్దల్లడిల్లఁ
 గూఁక లిడుకొంచు నెంతయుఁ గొఱతలేక
 యాగడంబునఁ బురివిచ్చి యాడెదేమి
 యక్కటా! నెమ్మి! నీయాట యడవిగలయ. 27

క. నెమ్మదిఁ బలుమఱు మొరయుచుఁ
 గమ్మనిపూఁదేనె లాని కడుఁ గ్రొవ్వి యహా
 గొమ్ములఁ గలఁచగఁ జూచెదు
 తుమ్మెద! నీత్రుళ్లు పెద్దతుప్పలఁ బట్టన్. 28

తే. తవిలి పలుమఱుఁ జెవులు చీఁదఱు గొనంగ
 బిట్టు మొరనెదు వసత్రాగినట్టు లిట్టి
 గట్టివాజాడ లెట్టుగాఁ బట్టువడియె
 బెట్టుగా నిన్ను వెసఁ జెఱు బెట్టి యిడను. 29

వ. అని మఱియు మఱియుఁ బరకించి చెఱకువిలుకానికఱకు
 చుఱుకుటలరుములికి మొత్తంబులకు నంతకంతకు నగ్గలం బగు
 వలవంతసెకలఁ గ్రాఁగి వేఁగి నైఁచ రాకున్న డిల్లవడి మెల్లన
 సొమ్మ సిల్లిన. 30

◀ చెలికత్తెలు సీలకు శైత్యోపచారంబులు నేయుట. ▶

క. చెలు లెల్లఁ దల్లడిల్లుచు
 వలగొని దరి నిలిచి యకట వలవంతసెకల్

బలు వయ్యోఁ దలిరుఁబోడికి
వలిపను లిక సరగఁ జేయవలె నని మఱియున్.

31

ఆ. కప్ర మూఁది మంచిగందంబు మెత్తి ప
న్నీరు చిలికి తూండ్లు నించి వలపు
గ్రమ్మపూలవిసకఱ్ఱచే వీచుచుఁ
జివురు సెజ్జమిఁదఁ జేర్చి మఱియు.

32

తే. ఎన్న రానట్టిచలిపను లెన్ని యేనిఁ
జేయ మే లందులను లేక నేఁగిఁ బొందు
చున్న కన్నియ మెల్లన నున్ను రనుచుఁ
బొరలి యి ట్లని వలికె నబ్బురము మీఱ.

33

సీ. నిద్దంపుఁబాన్పుపై నిప్పులతునియలు
నింప జెల్లునె మీకు నెలఁతలార !
యెడనెడ విసము గ్ర క్కెడు పాములనునొడఁ
గూర్పఁ జెల్లునె మీకుఁ గొమ్మలార !
కళ వెళనుడుకుచక్కనినూనియల్ మీఁదఁ
జిల్కఁ జెల్లునె మీకుఁ జెలియలార !
మేనఁ బొక్కులు పొక్క మెదియించి సున్నంబు
మెత్తఁ జెల్లునె మీకు మెలఁతలార !

తే. కటకటా! నేఁడు పగ దీఱ నిటులు గలఁచ
వలయునే యంచుఁ బలుమఱుఁ గలవరించు
నలరులును దూండ్లుఁ బన్నీరు వలపు గలుగు
చలువసిరిగందమును గాంచి కలువకంటి.

34

ఆ. చానలార! యిప్పుడు జంటారుమేనులు
దాల్చి మిగుల సెగలఁ దరల నెండ

గాయ సాగె నేమి గాములతోడ డని
చెలువ మిగుల నలుకుం దలఁకి పలుకు.

35

◀ సెలతలు మన్మథపూజనేయుట. ▶

ఆ. అట్లు గళవళించు నతివసు గనుఁగొని
యనుఁగుఁజెలులు వెఱచి యహహ! వలపుఁ
గాఁక బలిత మయ్యెఁ గ్రొల్లంటి కిఁక మరుఁ
గొలుచకున్న మేలు గూడ దనుచు.

36

సీ. నునుఁగ్రొత్తసిరిగండమునఁ కిన్నె యొరరించి
చెలువుగొజ్జెఁగనీటఁ గలయ నలికి
పలువన్నె లలరఁ గప్రపుముద్గులను బెట్టి
పసమించు చెఱకుఁగంబములు నిలిపి
పరువంపుమల్లెక్రొవ్విగులపంఱిరి వ్రేసి
తళుకు గేదఁగితేకు దళ్లుగట్టి
తొగలఁ జెంగల్వలఁ దోరణంబులు గట్టి
మేలుముత్యాలజాలీలనుంచి

తే. తమ్మిపూమిదైగ దైవైఁ గమ్మచిల్లు
నిమ్ముగా నిల్పి యెమ్మెఱు గొమ్మలెల్లఁ
గ్రమ్ముకొని పెక్కులాగుల దొమ్మిగూడి
పూజ లొనరించి యిట్లని పొగడి రపుడు.

37

తే. మ్రొక్కెదము నీకుఁ జక్కెర లుక్కెఱును
మెక్కి నిక్కుచు మిక్కిలి చొక్కుతోగరు
ముక్కు బల్పక్కిజక్కిపై నెక్కి జగము
లుక్కు మెఱయంగ గెలుచుచు నుండుజోద.

38

- లయ. తుమ్మెదలు నాలివలితెమ్మెరలుఁ గోయిలల
 దిమ్ములును జిల్ములును నెమ్మిగములు న్దా
 టమ్ముగఁ బొరింబొరిని గ్రమ్ముకొని గోల్వఁ జెలు
 వమ్మున బయల్యెడలి కమ్మనగువింటం
 దమ్మివిరిముల్కి బెడిదమ్ముగ నమర్చి వడిఁ
 జిమ్మి కడిమిస్త గల నిమ్ముగను టొమ్ముల్
 గ్రమ్మి కరఁగించుచును గొమ్మలనుగూర్చు నిను
 నెమ్మదిని గొల్తుము తిరమ్మయినబత్తిన్. 39
- క. వలరాయఁడ! నీ బెడిదపు
 టలరుందూపులకు వెఱుతు రఁట నల్వయుఁ గ్రొ
 న్నెలతాల్పును నికఁ బెఱువా
 రలఁ గలఁచుట యేమి యబ్బురం బరయంగన్? 40
- క. గోలపయి న్వాళారం
 గోలలఁ బరఁగించి మరులు గొల్పుచు మిగులం
 దూలించుట కికఁ దాళం
 జాలము నీయాన యో మొసలిడాల్వేల్పా. 41
- క అని యనుఁగు లెల్ల నిశ్చైఱఁ
 గున వెడవిల్కాని వేడుకొన నపు డా క్రొ
 న్ననఁబోడి కొంత డెందం
 బున వెత చల్లారఁ దాల్చి పొరయుచు నుండెన్. 42
- వ. అంత. 43

—ॐ ప్రభాతవర్ణనము. ॐ—

చ. పులుఁగులు గూసె జక్కవలు పొందుగ డాసె బొజొంగు
 మూఁకకుం, బొలుపులు వాసె రిక్కగమి పోడిమి మాసెఁ

బిసాళీతుమ్మెదల్, గొలకుల మ్రోసెఁ జీకటులు గొబ్బున
మాసె హరుండు తుంటవిల్, బలువడి నెక్కుఁ దీసెఁ దొగ
పైదలియుం గను మాసె నెంతయున్. 44

ఆ. ఇరులగొంగ తమ్మివిరిబోడివగ కాఁడు
చదఱుమానికంబు జగముకన్ను
వేడివేలు పివము వేటాడుపోటరి
ప్రాద్దు తూర్పుమలను బొడమె నపుడు. 45

తే. తెల్లవాటుట గన్గొని యెల్ల వారు
గొల్లవారింట వేడ్క గన్గొనఁగ వలయు
నంచు మేల్కాంచి తఱిచెయ్యు లన్నిదీర్చి
గీము లలరించుకొనిరి కోర్కెయుఁ జెలంగ. 46

—● గొల్లదొర తనపట్టుల నలంకరింప నియోగించుట. —●

ఆ. అపుడు గొల్లనాయఁ డందంబుగాఁ దన
నట్టు లలరఁజేయునట్టుగాను
నేర్పు గల్గవారి నేర్పరించినఁ జాల
నెలమితోడ వార తెల్లఁ గడఁగి. 47

సీ. తెలిముత్తయపుఁబందిరుల నెల్లెడల నిల్పి
నలువొప్పఁ దొగదోరణములు గట్టి
ముంగిళ్లఁ గపురంపుముగ్గు లిమ్ముగఁ బెట్టి
తనరుగోడలను జిత్తరువు దిద్ది
పసిఁడితిన్నియల సొంపెసఁగఁ గస్తురి యల్కి
క్రంతలఁ బన్నీగు గలయఁ జల్లి
పట్టుఁబుట్టముల మేల్కట్టు లమర్చి తీ
విని బయళ్లలను గొల్లెనలు వన్ని

తే. మఱియు దరి లేనిసాగసు లేమఱక చేసి
 పలు దెఱంగులవాయిదమ్ములు సెలంగ
 నిగురుబోడులు మగవాండ్రు నీడులేక
 యరిది సింగారములువూని యలరి రంత.

48.

◀ ౧౦ కుంభకునిపురికి గొల్లలు వచ్చుట. ౧ ▶

సీ. కిట్టుచెప్పలు గొప్పగీటునామంబులు
 మొలచెక్కుకత్తులు నిలువుసిగలు
 కుడిముక్కుగ్రమ్ములు గురివెంద పేరులు
 పిల్లగ్రోవులు మేటివలైత్రాళ్లు
 లొరుగట్టుపంచెలు బెరసుబచ్చడములు
 గార్కొన్న లోవంక కఱియొడళ్లు
 గుండప్రోగులు చిప్పగొడ్డండ్లు సెలగోల
 లొప్పారువలువంకయుంగరములు

తే. గలిగి గాటంబుగా నెల్లకడలనుండి
 వెల్లుమీఱంగ గిబ్బల పీఠ మడచి
 కోర్కు లిగురొత్తఁ గన్నెఁ జేకొనెదమంచు
 మొల్లముగఁ జేరి రచటికి గొల్ల లెల్ల.

49.

వ. అట్లు చేరినవారి కెల్ల గొల్లదొర యుల్లంబులు దనియ
 నోగిరంబులు వేగిరంబునం బెట్టించి వీడెంబులు గందంబులుఁ
 గోకలుం దొడవులు నిడి విడిదిపట్టుల నునిచె నంతకుమున్న
 పనిచినమానిసివలన నత్తెఱంగంతయు విని నందుండు యశో
 దయుఁ దాటిసిడంబుజోదను బుత్తడిదువ్వలువదాల్పును.
 బయనం బయి కదలి ప్రోల్కడచక్కి స్వచ్చుచుండి రయ్యెడ.

—ॐ నందాదులు కృష్ణునితో పచ్చుట. ॐ—

తే. వీటఁ గల్గిననాఁడెంపుబోటు లెల్లఁ
 గూటువలు గూడి జన్నంపుగూటిదొరల
 మాటకయి మేనుపూనిన మేటివేల్పుఁ
 దేటగాఁ జూచుకోర్కీ నచోచ్చటఁ జేరి.

51

సీ. వీఁడెపో యేప్రాద్దు ప్రేషల్లెలో గొల్ల
 మగువల వలపించు సొగసుకాఁడు
 వీఁడెపో చెలరేఁగి విసఫుఁబా లిడుతాఁగ
 రక్కసీఁ దునిమిన యుక్కుఁదునియ
 వీఁడెపో నందునివిరిఁబోఁడిముందర
 మొససి చిందులు త్రొక్కుముద్దులఁడు
 వీఁడెపో బండితోల్వేలుపు నుంకించి
 పిండిగాఁ దన్ని నదండిబోదు

తే. వీఁడెపో నేలగీముల వెన్నజున్న
 గములఁ గొల్లగ మెక్కినగండిదొంగ
 యనుచు నుడువుచుఁ దెలిముత్తియంపుసేసఁ
 బ్రాలు చల్లిరి వేడుక ల్బయలువడఁగ.

52

తే. అప్పుడు కుంభకుఁ డెదురుగా నరుగుదెంచి
 యక్కకును బావకును మ్రొక్కి తక్కువారిఁ
 గాఁగిటను గూర్చి వేడుక ల్గడలుకొనఁగఁ
 దసమనికిపట్టునకుఁ దోడుకొనుచు నేఁగి

53

క. అందఱకును బోనమ్ములు
 గందమ్ములుఁ దమ్ములములుఁ గడువడి నిడి తా

నందంబుగ డెందంబున

ముం చెన్నఁడు లేనియెలమి మురియుచు నుండెన్. 54

—౧౧ కృష్ణనిరాక నెఱిగి యాబోతులు విజృంభించుట. —

సీ. ఆరేయి కల్లరియాలపోతులు పైఁడి
 వలువదా ల్పచటికి వచ్చు తెఱిగి
 కినుకతో రెచ్చి దొడ్డిని గల్లుచూడ్పాడి
 మొదవుల లేఁగలఁ బొదివి చాలఁ
 గొమ్ములఁ గ్రుమ్మి లేఁ గోడల నెడ్లను
 దఱువుల నెత్తును నెఱయఁ బొదివి
 గోడలు గ్రోడాడి కోవెలల్ నుగ్గాడి
 పంబళ్లు పడఁద్రోచి బండ్లు విఱచి
 తే తలుపులు పగిల్చి గుడిసెలు దళ్లుఁ గూల్చి
 గొల్లవాడల నెల్ల గగ్గోలు పుట్ట
 నాఁడువాండ్రను గుఱ్ఱల సంతమందిఁ
 గడఁగి తఱుముచు నెసలేని కడిమిఁ జూపె.

55

వ. అంతఁ దెల్లవాఱుటయు నయ్యిలుఱేఁ దెల్లగొల్లకొమరులఁ
 బిలిపించి తనముద్దుఁబట్టిన దద్దయు సింగారిఁచి తెచ్చి ముందర
 నునిచి యందఱు విన ని ట్లనియె.

56

—౧౧ { కోడలఁ బట్టువానికి నీల నిచ్చెద నని గొల్లలతోఁ }
 గుంభకుఁడు చెప్పట. —

ఆ. గొల్లలార! చెడుగుఁగోడలఁ గంటరే
 జగము లెల్ల మ్రొంగఁ జాలుకడిమి
 నెసఁగుచున్న వెన్న నివి బొబ్బమెకములో
 పులులొ యడవియేనుఁగులొ నిజంబు.

57

- అ. వీనివలనఁ జాల వెతఁ గుందితిమి నేల
తేఁడు కినుక చేసి వేడి సూపె
నింకఁ బెక్కుమాట లేటికి వినుఁ డిదె
నిక్క మైనదిట్ట లొక్కపలుకు. 58
- క. బలిమి దలిర్పఁగ నీగి
బ్బలఁ బట్టఁగఁ జాలు నేగుపరి కిపు డిత్తుం
జెలువముల ప్రోక యగునీ
తలిరాకుంబోడి నెమ్మి దళుకొత్తంగన్. 59
- క. అనిన విని గొల్లకొమరులు
ననఁబోడలమిన్నఁ గైకొనఁగ వలసినబు
ల్పును గోడెల గెలువఁగ నో
పనిజడుపును గల్గి కాడుపడి యుండి రొగిన్. 60
- ☞ ఘోషవంతుఁడు కోడెలచే జిష్టుఁబడి సొమ్మసిల్లుట. ☞
- వ. ఆయెడ ఘోషవంతుం డనుసొక్కగొల్లకొమరుండు. 61
- క. గిబ్బల గెల్పుట యిది యొక
యబ్బురమా! యనుచు చింక మాడుచు నపుడే
గొబ్బున లేచి బుజంబులు
దబ్బునఁ జఱచుకొని బల్లిదపుదిట మెసఁగన్. 62
- తే. తొడరి యమ్మేటియాలపోతులను డాసి
పట్టుకొనఁబోవుటయు నవి బిట్టు గినిసి
కన్నులను నిప్పు లొలుకంగఁ గడఁగి వానిఁ
బొదివె నన్నియుఁ జూపఱు బెదరి పఱువ. 63
- క. అటువలెఁ బొదివినఁ గనుఁగొని
దిట మింతయు విడక యతఁడు దీటుగఁ గడుముం

దటికి జని యొక్కపోతును

దటుకునఁ బిడికిటను బొడిచెఁ దలనడుచక్కిన్.

64

క. పొడిచిన నన్నియు నొక్క

వృడిఁ గడిమి దలిర్ప నతని మార్కొని కిసుక

న్ని డుద మొనవాడికొమ్ములఁ

బుడమిం బడ వైచి పొడిచి పొరిఁబొరి మట్టెన్.

65

ఆ. మట్టి మిగుల నలుక రెట్టింప దవ్వగాఁ

జిమ్ముటయును దూలి సొమ్మసిల్లి

పడియె నతఁడు గిబ్బపదు వంత గొల్లల

వైకి నుటికి కడిమి బలిమిరాయ.

66

ఉ. కొందఱఁ బూని కొమ్ములను గ్రుమ్ముచుఁ గొందఱ మ్రగ్గఁ

ద్రొక్కుచుం, గొందఱఁ బెందొడల్ విటిగి కోయని యా

ర్వోగఁ గూలఁ దన్నుచుం, గొందఱ నేపుతోఁ దఱిమి గుట్టల

మెట్టలపా లొనర్చుచుం, జిందఱవంద త్రై పఱవఁ జేయుచు

గాటపులావుఁ జూపుచున్.

67

❀ కృష్ణుఁడు బలరామునితో నక్కొడెలకఠఁ చెల్పుట. ❀

క. అప్పగిదిఁ బఱచువారలఁ

దప్పక చూచుచును మోముఁదమ్మిని జిలున

వ్యాపార నపుడు వెన్నుఁడు

కప్పంబుట్టంబువానిఁ గని యి ట్లనియెన్.

68

తే ఆలపోతులు గా వివి కాలనేమి

కొడుకు లేడ్వగుఁ దనచేత మడిసి తొంటి

సూడుఁ దీర్పఁగఁ బూని యిచ్చోటఁ బుట్టి

రిపుడు వీరి నడంచెద నేపుసూపి.

69

- క. పగతుర నడచుటయున్ బం
దుగులం గాపాడుటయును దోరం బరయం
దిగకంటికైన నిది కడుఁ
దగిలినమే ల్లాదె యిపు డెదం బరికింపన్? 70

—౧౧ కృష్ణుడు కోడెలఁ బైకొని చంపుట. ౧౧—

- క. అని పలికి వాని కెదురుగఁ
జనియె నపుడ వేలుపులును జడదారులు నిం
గి నిలిచి కనుఁగొనుచుండం
దన కెంతయు మేలు గోరి తద్దయుఁ బొగడన్. 71

- క. చని యటఁ బసరపురక్కసు
లను బయికొని దోసకారులారా! కడుఁ గ్రొ
వ్వనఁ గలఁచితి రిన్నాళ్లును
బనివడి జగమెల్ల నింకఁ బఱవక నిలుడీ. 72

- క. కల్లరులై పెల్లదవఁగఁ
బొల్లగఁ గొల్లలను బాఱఁ బొడుచుట గా దిం
కెల్ల తెఱంగుల మిమ్ముం
జెల్లించెద వేల్పుగములు చెలఁగుచు నుండన్. 73

- వ. అని యదలించి పలికిన నులికి యలుక రెట్టింప నద్దబ్బఱిగిబ్బ
రక్కసు లేడ్వరునుం దొంటియొంటమి మేటిపెనంకువం
జెంగున నెగసి యుక్కున నొక్కుమ్మడి నతనిం దాఱిన నబ్బ
లుమగండు గండుమీఱి లేగున్నయేనుఁగులపయిదాఱు
సింగంబు తెఱంగునం గదిసి యఱచేత మోరలు చఱచియుం
దఱిమి యురవడిఁగొమ్ముల మెడల నులిమియుఁ దొడలు విఱి

చియు నడుము లవియుం బిడికళ్లం బొడిచియు వీచులు
 మూఁపురంబులు నడిచియు నెత్తురులు జొత్తిల్లం జేసియు
 మఱియుం బెక్కులాగుల నొప్పించియుఁ జూఁజుమాడ్కికి
 వేడ్కగాఁ గొంతదడవు గడపి యంత. 74

క. విడుగున కెన యనఁ దగుతన
 విడికిట నొక్కొక్కదాని బెడిదంబుగ నె
 న్నడినెత్తు లవియుఁ బొడిచిన
 వడి నొక్కొక్కటియు నేల వ్రాలెం గోడల్. 75

తే. అట్టు లొక్కొక్క పోటున నాలపోతు
 లన్నియును వాత ముక్కునఁ గన్నుఁగవల
 నెత్తురులు గార నీలిగి నేలఁ బడిన
 నెల్లవారలు వెఱఁగంది రుల్లములను. 76

❦ దేవాదులు మెచ్చి తత్సూచనల నెఱపుట. ❦

సీ. అత్తటి వేలుపు లాకసంబున నుండి
 వెన్నునిపయిఁ జాల విరులవాస
 గురియింప నచ్చుర ల్లోమరొప్పు నాడిరి
 గొల్లతేండ్లందఱు నుల్లసిలిరి
 నందుండు గొమకునిఁ బొందుగాఁ గౌఁగిటఁ
 బెనఁచి తద్దయును దీవన లొసంగెఁ
 గుంభకుండును దనకోరిక యీడేతె
 నని చూచి సంతసంబునఁ జెలంగె

తే. నీలయును జాల వ్రేతలమేలువాఁడు
 తనకు మగఁడయ్యె ననుచు డెందమున నుబ్బె
 సీలా—6

మఱియుఁ జూపలులెల్ల వేమలును మెచ్చి
పొగడుచుండిరి వెన్ను నిమగతనంబు.

77

—● నీలకుఁ గృష్ణనకుఁ బెండ్లి వర్తిల్లుట. ●—

- ఆ. అంత గొల్ల పెద్దలందఱు నీలకు
వెన్ను నకును బెండ్లి వెస నొనర్ప
వలయునంచుఁ బూని వలనొప్ప మూరుత
మొజ్జబాఁపనయ్యనొయ్య నడిగి. 78
- ఆ. కాళ్ల గోళ్లు దీసి కన్ని యకును బెండ్లి
కొమరునకును దలలఁ జమురు రాచి
నలుఁగు లిడఁగఁజేసి నలువొప్ప నయిరేని
నీరువోసి రపుడు వేరఁటాండ్రు. 79
- క. తొగసూడు గ్రుంకె దట్టం
బుగఁ జీకటు లొదవె రిక్క మొత్తము వొడమెఱ
లగనమును డాసె నియ్యెడఁ
దగఁ బెద్దలు నైదువలును దద్దయు నెలమిన్. 80
- తే. పలు తెఱంగుల వాయిదంబులు నెలంగ
తీవితో నల్లడల దివ్వటి ల్వెలుంగఁ
గన్ని యను బెండ్లికొమరునిఁ గడఁగఁ బెండ్లి
తిన్నెమీఁదికి మెల్లనఁ దెచ్చి నిలిపి. 81
- తే. పుడమి వేల్పులు దొలివల్కునుడువులెలమిఁ
జదువుకొంచును దీవనల్ చాలనొసఁగి
నేసఁ బ్రాల్ చల్ల వలిపంపుఁజీర యొకటి
చెలఁగి తెరవట్టి కార్దొక్కఁజేసిరపుడు. 82

ఆ. చాల వేడ్క-లోదవఁ గేలుఁదమ్ముల నంటి
 యైదువలు కడంక నంది యిడఁగ
 నెన్న రానికూర్తిఁ గన్నియయలుతను
 గట్టుతాల్పు తాలిబొట్టుఁ గట్టె.

83

క. వెన్ను నితలవైఁ గన్నియ
 కన్నియతలమీఁదఁ జాట్టుఁగైదువుబోదుక
 సన్నపుము తైము లెలమిని
 మిన్నక చేదూండ్ల నింది మిందిరి మిగులన్.

84

క. చీరచెఱంగులు ముడి యిడి
 కూరిమిఁ జిటికెసలు వట్టికొనఁ గూరిచి తా
 రానబోతినీ గడు నిం
 పారఁగ మ్రొక్కించి రప్పు డాలిక్ మగనిన్.

85

❁ కృష్ణాదులకుఁ గుంభకఁడు కట్టుంబు లొసంగుట. ❁

సీ. ఆయ్యెడ గొల్లఁతేఁ డల్లున కెలమితో
 ముత్తైంపుఁజొకట్లు మురువు లుంగ
 రములు నేపడములు రతనంపుఁబావలు
 గొలుసులు పదకముల్ జిలుఁగుఁజేల
 లందలా లడవంబు లపరంజిగిండులు
 జాలనల్లికలును జందువారుఁ
 బట్టెమంచంబును బఱపును బానీసుఁ
 జందుగు వెట్టెలు మందసములు
 తే. గద్దెపీఠులుఁ గపురంబుఁ గస్తురియును
 బాఁడి మొదవులు మేలైన బఱ్ఱియలును

నూడిగీలును వరవుల్ల నాడె మైన
మంచిగందంపుఁడుస్కల మించ నొసఁగి. 86

తే. కూరిమిని వీర కానికి వీరకత్తి
యకును దొలువేల్పుగొంగయన్న కును మఱియుఁ
జుట్టమాలకెల్ల దొడవులుఁ బుట్టములను
గట్టుము లొసంగె గట్టలుగాఁగ నపుడు. 87

తే. జన్ని గట్లకు బట్లకు నెన్న రాని
పైఁడికట్టుంబు లొసఁగి కిబ్బంపుఁగూరు
పరులకును గాణలకుఁ బెద్దబాఁపలకును
లెక్కసేయక చీరలు రొక్కమిడియె. 88

❖❖ నీలాకృష్ణుల నొక్కటి నేయుట. ❖❖

వ ఇత్రైఱంగున నెల్లవారలు నలరునట్లుగాఁ బెండ్లి యొనర్చి
యంత నొక్క మంచిమూరుతమున నాల్కల నొక్కటి
నేయఁ దలంచి ప్రోడ లగునైదువరాండ్రఁ బనిగొల్ప వారు
నయ్యెడ. 89

నీ. పగడంపుసకినలసట్టెమంచము దోమ
తెర విరవాదిక్రొవ్విరులపాన్పు
సురమాలిబాలీసుసూతినిగవుసెన
జరబాజుచందువాసాన పీట
కపురంపుబరణి చిల్కలదివ్వొకంబంబు
నిల్వుటద్దంబు పన్నీ ట్రిక్రోవి
జవ్వాదివక్కణీజాలవల్లిక పైఁడి
వీణె దువ్వెన వట్టివేళ్ల సురఁటి

తే. తమ్మపడిగము మంచిగందావుఁగోర
 పచ్చిక స్తురి పెట్టె సంపంగెనూనె
 గిండులను గల్గి కన్నులపండుగైన
 పచ్చరాకట్టుగొనబుటుప్పరిగలోన.

90

ఆ. వెండ్లికొడుకు నిలిపి బిఱబిఱం గన్నెకు
 సొగసు దిద్ది వేడ్క లిగురులొత్తఁ
 బడకయిలటికడకుఁ బరుగునఁ దోడ్పొంది
 చనుచుఁ బల్కిరపుడు సకియలెల్ల.

91

తే. చెలియ! మును నీవు గోరినచెలువుఁ డిప్పు
 డించువిల్కానివని కెప్పుడెప్పుడంచుఁ
 దివురుచున్నాఁడు పడకింటఁ నవీలీ తమిని
 బ్రౌద్ధు జరుపకు మిఁకఁ జాల ముద్దరాల !

92

క. అగ్గలపువలపునను మును
 బెగ్గడిలుచు నుండి యిపుడు పెనిమిటితోడకా
 డగ్గఱఁ బోయినయప్పుడు
 సిగ్గేటికిఁ బొడమెనమ్మ చిత్తరుబొమ్మా!

93

సీ. ముగుడ! రమ్మని డాయ మగఁడు చీకినయప్పు
 కదియక మార్తలంగెఱవు సుమ్ము
 పగ కాఁడు మొగకొంగు దిగిచి సెజ్జకుఁ దార్ప
 సడిగొట్టి వెనుకకుఁ జనెదు సుమ్ము
 వెన్నుఁడు కపురంపునిడియం బొసంగిన
 నొదిఁగి కైకొనక యూడెవవు సుమ్ము
 చెలువుండు పయ్యోదఁ దొలఁగింప గమకింపఁ
 గేలు మాటిడి పెనంగెవవు సుమ్ము

తే. సొగసుకాఁ డెదఁ గదియించి జుంటిమోవి
 గంటియొనరించి యిక్కువలంటి తుంట
 వింటిబలుదంటపనులు గావించినపుడు
 కడఁగి మెలఁగంగవలెఁ జమ్ము కలువకంటి!

94.

క. దేగతెఱంగున బిఱబిఱ

సాగవలదె చెలియ వలపు సడలేని దహా!
 బాగాయెఁ గాఁపురం బిటు
 జా గేటికి బొదగదమ్మ చక్కెరబొమ్మా!

95.

సీ. తడవయ్యె బిఱబిఱ నడవరాదె యటున్నఁ

జెలిమీఁదఁ గన్నెఱ్ఱి చేసెదేమి ?

నెనరొప్పు జెంగట నిలిచి వీడినకొప్పు

దిద్దుకొన్న నబోడిఁ దిట్టెదేమి ?

పడఁతతో వెలియాకుమడుపులెమ్మెను జేతి

కొసఁగెడితొయ్యలిఁ గసరెదేమి ?

నగుచు గందముదెచ్చి షగని కలందు మ

న్నను బండ్లు గొలుకుచుఁ గినిసెదేమి ?

తే. వాలుగంటిరో! యిటువంటివారెకారె

చొక్కి పెనిమిటికాఁగిట దక్కి పెనఁగి

పెక్కుదెఱఁగుల రాచిల్కజక్కిబోదు

పనుల గడిదేటి ప్రోడలై తనరువారు.

96.

క. ఒకలువకంటి! మను మనుఁ

బైకొని బతిమాలి మగనివజ్జ కిపుడు దే

రాకుండెదు సిరి నచ్చిన

మోఁకా లడ్డం బిడియెదు మురుపు దలిర్పన్.

97

ఆ. అనుచుఁ బలికి కలికి నర్తిలిఁ దోడ్కొని
పడకయింటి కరిగి పడఁతు లపుడు
ముగుదచేతి విడఁము మగనికి మగనిచే
విడఁము ముద్దుఁజెలికి నిడఁగఁ జేసి. 98

క. చెలువుగ నీ కిపు డబ్బె
న్నలువుగ నీతఱ్ఱుఁగుందసపుబొమ్మ యిఁకం
దలఁపునఁ గలిగినతెఱఁగున
మెలఁగుఁడు వలపులు తలిర్ప మెలఁతయు నీవున్. 99

ఆ. గోల గాని మిగుల గాళకురాలు గా
దింతి నీకుఁ దక్కె నంత వేగి
రంపుఁబనులవలనిరాయిడి వెట్టక
ముద్దుగుమ్మ నెమ్మి దిద్దుకొమ్మ. 100

తే. చెప్పవలసినలాగునఁ జెప్పినార
మింతె కా కిపు డెన్న మీ కిరువురకును
గలుగుకూర్తులు గనుఁగొన్నఁ దెలిపినట్లు
మెలఁగుదురె యంచు నగుచు నమ్మెలఁత లరుగ. 101

క. వెన్నుఁడు చిలునప్పునఁ దగఁ
గన్నియఁ జేపట్టి వలపు గ్రమ్మగ సొగసుం
గ్రొన్నననెజ్జకుఁ దారిచి
వన్నియ దిద్దుచును మిగుల వలపు దలిర్పన్. 102

సీ. తెలిముత్తియపుసరుల్ విద్దునెపంబున
 గిబ్బచన్బొగడలఁ గేలఁ జెనకి
 చెవులకమ్మలు చక్కఁ జేయుజాడల ముద్దు
 చిప్పిల నిద్దంపుఁ జెక్కులంటి
 మొలనూలు సవరించు వలసుగఁ గన్నట్టి
 వలుఁదపిఱుండుఁ బొక్కిలియు నిమిరి
 కపురంపువిడె మొసంగఁగఁ బోవులాగున
 మొనసి చక్కెరమోవి ముద్దులాడి

తే. పువ్వుపైత్తులు దుఱిమెడి పాలువెలర్పఁ
 గప్పు మీఱినబలితంపుఁ గొప్పు ముట్టి
 మెల్లమెల్లనె యొక్కింత మెలఁగఁ దెంద
 మించువిలుదాల్పుచెన్నుల కయ్యకొల్పి.

103

చ. కులుకుచుఁ దద్దయున్నదిని గూర్తి తల్లిర్పఁగ ముద్దుచిల్కుచుం
 బలుక వదేమి? యెఱ్ఱెయిని బాగుగ గండ మలందవేమి? కో
 ర్కులు వెలయంగఁ గౌఁగిటను గూర్పు వదేమి? చలంబొ
 నానయో, చిలుకలకొల్పి! యి ట్టెరవు నేయఁగ నే నొక
 లాఁతివాడనే?

104

ఆ. పిన్ననాఁటనుండి పెనఁగుచు నాపయిం
 గన్నె నీకు వలపు గలదు కదవె
 చేరి వేఁడుకొనినఁ జిక్కులుపెట్టెదు
 తాళరాదె యింకఁ దలిరుబోడి!

105

సీ. పరువంపుమారేటికంఠు లెచ్చటఁ గన్నఁ
 జెలి! నీదుకులుకుగుబ్బలె తలఁచి
 డంబారునెమ్మిపించెంబు లెచ్చటఁ గన్న
 ననబోఁడి! నీదువేనలియె తలఁచి
 తిరమొండఁ దేనియపెర లెచ్చటను గన్నఁ
 దెఱవ! నీతోగరువా తెఱయ తలఁచి
 బెదరి పాఠెడులేటికదువు లెచ్చటఁ గన్నఁ
 గలికి! నీసొగసుఁగన్దవయె తలఁచి

తే. నిచ్చనిచ్చలుఁ గానలోఁ జొచ్చి మిగుల
 నెచ్చరికల మెలంగుచు నిచ్చలోఁనఁ
 గలఁగుచుండెదనెనలేని వలపు మీఱ
 నింతి యిఁక జాగువలదు నన్నేలుకొనుము.

106

న. అని నేర్పు దలిర్పం బలికి.

107

చ. జిలుఁగుఁబయంట నూడ్చి నునుఁజెన్ను టొయారపుఁజన్ను
 దోయిపైఁ, గలప మలంది వాల్చెఱుకుఁగన్నులు మూసిన
 నవ్వుకొంఁచు బొ, క్కలి వలకేల సంటి గిలిగింతలు గొల్పుచు
 మోవి యానుచు, గలికి గరంగఁజేసి విగికొఁగిటఁ జేర్చెను
 వెన్నుఁ డ త్తఱిన్.

108

తే. మఱియు వెఱగొప్పు చెలుసంపుదెఱఁగుపనులఁ
 గరఁగఁ జేయుచు నమ్ముద్దఁగలువకంటిఁ
 గలసి యెనలేని నెమ్మనిఁ జెలఁగుచుండి
 గుడుసువాల్దొల్పు రేయెల్లఁ గడపి యంత.

109

◀ నందాదిసహితుఁడై కృష్ణుఁడు నీలతోఁ దనపల్లె చేరి సుఖించుట. ▶

తే. అత్తమామలయానతి' యంది తోడఁ
దల్లిదండ్రులు నన్నయుఁ దవలి రాఁగఁ
గుందనపుటందలములోనఁ గొమ్మ నిలిపి
యుల్లమునఁ బొంగుచును దనపల్లె కరిగె. 110

క. అరిగి తననగరిలోనికి
సరగునఁ జొర్రైచి యపుడు సంగడికాండ్రం
బెరిమె గలపెద్దలను గని
యిరవుగ మన్నించి చాల నెమ్మెదలిర్పన్. 111

ఆ. అంత నీలఁ గూడి యింతంత యనరాని
సంతసగుబు మీఱ జగము లెల్లఁ
బ్రోచుకొనుచు నెపుడుఁ బులుఁగు డాల్వేలుపు
తలకులేని సిబులఁ దనరుచుండె. 112

వ. అని నిరాబారిసింగంబులకెల్లఁ గత యెఱింగించిన వారలు
కొలందిలేనివేడుకలం దనరు చుండిరి. 113

ఉ. రిక్కలు మంచు నద్దమును రేవొరయుం గపురంబుఁ బాలు
నుం, జక్కెరరాచపు ల్చిలువసామియుఁ జిందముఁ దూఁడు
మేపుడుం, బక్కిగముల్ జగా నలువపట్టియు బొబ్బమెకంబు
వేల్పురా, జక్కియు నీడువోలినయసంబునఁ బాటిలు మేటి
దయ్యమా! 114

క. పుత్తడిమలవిలుకాఁడా!
గిత్తహమా నెక్కి హాయలఁ గేరెడు జేఁడా!

మ త్తిల్లుమి త్తిసూడా!

బ త్తిమిగులఁ గలుగువారి పాలిటివాఁడా!

115

తరళము—

చిలువవేరులు తొమ్మునం దలఁ

జిన్ని క్రొన్నెలపువ్వునుఁ

మొలను బెబ్బులితోలుఁ గేలను

ముద్దుగుల్కెడి జింకయుఁ

నలువయాదలపునకపల్లెము

నల్లగుత్తుకయు నైయి

న్వలపును న్వెలిబూదివూఁతయు

వావిరిం గలవేలుపా!

116

గద్యము. ఇది శ్రీమదుమారమణకరుణాకటాక్షనిరీక్షణసంలభ
సరసకవితాసామ్రాజ్యధురంధర ఘనయశోబంధుర కౌండి
న్యసగోత్రపవిత్ర కూచిమంచి గంగనామాత్యపుత్ర బుధ
జనవిధేయ తిమ్మయనామధేయప్రణీతం బైనసీలాసుందరీపరి
ణయంబను నచ్చతెనుఁగుఁగబ్బంబునందు సర్వంబును
దృతీయాశ్వాసము.

చెన్నపురి: వావిళ్ల రామస్వామిశాస్త్రులు ఆండ్ సన్స్ వారి

‘వావిళ్ల’ ప్రెస్సున ముద్రితము.—1939.